د سحر امید

لیکواله: بي بي الهام وقار

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سرلیک	مخ
دَ کتاب پېژندنه	۷
دَ لیکوال پېژندنه	۸
دَ موندلو درک	۹
خصوصي مننه	۱۰
ترون	۱۱
خپلې خبرې	۱۳
سریزه (دَسحر امید) عزیز قریشي	۱۷
سریزه (دَ ابراش ختټک شاعري) رحمت شاه سائل	۲۱
نعت شریف	۲۸
دعا	۳۰
بغاوت	۳۱
غزل (دَ شین غر په سر تپه شوم چې خیبر ته ورسي)	۳۳
غزل (زۀ خو وایم ځان مې بې او زړۀ مې بې، وایه کنه تۀ چې بې که نۀ مې بې)	۳٤
غزل (لواغر او خړ خیبر چې یادومه په غزل کښې)	۳۵
غمونه	۳۷
اخلاق	۳۹
غزل (داچې په ما پورې خندا کوې دا ښۀ نۀ کوې)	٤۰
تذبذب	٤۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع	٤٢
تپې	٤٣
غزل (چې دَ غضب کاتۀ نګار وکړي، ورته به پلار دَ چا اظهار وکړي)	٤٦
چیلینج	٤٧
سرۀ ګلونه	٤٨
انتظار	٥٠
پیغله افغانۍ	٥١
غزل (نۀ مني قدغن زړۀ مې لیدۀ غواړي)	٥٢
غزل (دَرقیب ګوته برملا مه نیسه ـ زړۀ مې دَ اور په لمبو بیا مه نیسه)	٥٣
سیم و زر	٥٤
غزل (څۀ دې کړم دَ خو دې کړم دا څۀ کوې)	٥٥
غزل (دیدنونه به نن وۀشي او که نه، دا زخمي زړۀ به مې ښۀ شي او که نه)	٥٧
سودا	٥٩
خطا	٦١
مسافر	٦٢
پښتو	٦٣
غزل (هغه چې په کاته شي دا زړۀ مې داسې داسې)	٦٥
نظم مستقبل دَ پاکستان	٦٦
مظلوم	٧١
غزل (هغه چې نشته ده اختر څۀ عجیبه غونډې دے)	٧٢
غزل(تاکه دَهاړ دَ اوړي نمر کړلوځان، ما هم ګڼ سورےدرون شجر کړلوځان)	٧٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل (سپرلیه راشه رنګینی راوړه، مونږ له پیغام دَ خوشحالی راوړه)	۷٤
بندګي	۷٥
لواغر	۷٦
علم	۷۷
ستاینه	۷۹
حسد	۸۰
خُلهٔ	۸۱
خار	۸۲
غزل (نهٔ مې غزل دَ مینې اوري نهٔ تپه دَ مینې)	۸۳
غزل (دا زړهٔ زما مالدار دے چې نادار پکښې اوسېږي)	۸٥
سرې لمبې	۸٦
غزل (که منګلې دې هر خو کړې په اترنګ رنګ)	۸۷
ځان	۸۸
لوخ لغړ	۸۹
صداقت	۹۱
جنت	۹۲
برخه	۹٤
اودهٔ جذبې	۹٦
احترام	۹۸
امید	۱۰۰
وچ لرګے	۱۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغلوب	۱۰۳
اسلام	۱۰٤
پټ حقیقت	۱۰۵
مقتدي او مُلا	۱۰۷
غزل (ورک مې کړې له ځانه په کاتڅداسې، ورک لکه دَ کوره پښتانۀ داسې)	۱۰۸
حیثیت	۱۰۹
درګوهر	۱۱۰
بینظیر	۱۱۳
رڼا	۱۱٤
ژوند	۱۱۵
رحمت	۱۱٦
ښېې بربنډې	۱۱۷
خزان	۱۱۸
نا اشنا	۱۱۹
غزل (تور ښکلي پسخېږي دَ ستاحسن ته)	۱۲۰
تور خال	۱۲۱
څوکۍ	۱۲۳
ترمې او ښکې	۱۲۵
قلم او خنجر	۱۲۹
همزار	۱۳۱
فولاد	۱۳۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخرے	۱۳۳
مېکونې شونډې	۱۳۵
دروغجن	۱۳۷
پښتنه مینه	۱۳۹
پښتون	۱٤۱
غزل (سترګې که دي سترګې خو بس ستا سترګې)	۱٤۲
فن	۱٤٤
افغان	۱٤٦
ځان	۱٤۸
کفن	۱٤۹
فکروخیال	۱۵۱
چې پښتون یم	۱۵۲
رموز	۱۵٤
ملت	۱۵٦
سمندر	۱۵۸
غزل (تا که دَ بنو شوکې تېرې کړلې، ما هم ورته ځوانې حوصلې کړلې)	۱٦۰
دَسرولی	۱٦۲
خوشحال خان	۱٦۳
غزل (دا چې ستا دَ زنې په سر زخه ده، خوښه مې ده بې حده مې خوښه ده)	۱٦٤
نظم لېونې زلمي	۱٦٦
پښتونخوا	۱٦۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل (چې په تپه مې يکه زار نهٔ کوي، خواص خمسه به بې کار نهٔ کوي)	۱۷۰
سېل	۱۷۱
کافر	۱۷٤
دَ نور محمد ملنګ صاحب دَ شعري مسودې دَ ورکېدو په حقله يو څو شعرونه	۱۷٥
شړپه شړوپ	۱۷۷
نظم "مور"	۱۷۹
پښتون	۱۸۲
غزل (لکه تن چې بې له سره بې معنې، داسې زهٔ بې له دلبره بې معنې)	۱۸۳
دَبقا ژوند	۱۸٥
خېر و شر	۱۸٦
غزل (خپل همت وژاړم که دا سترې سفر وژاړم)	۱۹۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دَ کتاب ټول حقوق دَ مصنف په حق کښې محفوظ دي)

دکتاب پیژندنه

دَ کتاب نوم * دَسحر امید

مصنف * بناغلے اَبراش خټک

دَچاپ نېټه * ۲۰۱۷ء

تعداد * ۵۰۰

دَچاپ ځاے * علمیه پرنټنګ پرېس پېښور
0312-0346(9103898)

ټائیټل ډیزاین * عابد پرنټرز محله جنګي پېښور

کمپوزنګ * بناغلے محمد نواب خټک
* 0345-1933019
* 0314-8079217
* nawabarmourer@gmail.com

پروف کتنه * امان الله امان
* نور محمد ملنګ
* بنارس خان خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَلیکوال پېژندنه

دَ لیکوال نوم	*	ښاغلے اَبراش خټک
دَاوسیدو ځاے	*	ضلع کرک ترخه کوئي
دَفون شمېره	*	0346-9728692
		0313-6994947
دَپلار نوم	*	صوبېدار عالم بادشاه
دَ رونړو نومونه	*	عبدالرحمٰن درویش
		فضل الرحمٰن طوفان
		مقصودالرحمٰن صابر
		مفتي حفیظ الرحمٰن
		مجاهدالرحمٰن مهجور
دَ ځامنو نومونه	*	خذیفه خټک
		سُدېس خان
		وړوکے معاذ خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ موندلو درک

١. یونیورسټي بک ایجنسي خیبر بازار پېښاور
٢. پښتو اکېډمي بک شاپ پېښاور یونیورسټي
٣. عامر پرنټنګ اینډ پبلېشر جنګي محله قصه خواني بازار پېښور
٤. ظفر کتاب ګهر کوهاټ
٥. کوهاټ کتاب ګهر کوهاټ
٦. نوید نیوز ایجنسي شنکی اډه ټیري
٧. حمزه بک ډپو مېن بازار بنو دکان نمبر ١
٨. حمزه بک ډپو ټانچي بازار بنو دکان نمبر ٢
٩. حق بک ډپو کرک
١٠. عامر سټېشنري کرک
١١. دلچسپ کتب خانه میټاخېل
١٢. باچا خان لائبریري لتمبر کرک
١٣. سني پرنټنګ پرېس امبیري کله چوک کرک
١٤. ساون کاپي هاوس اینډ فوټو سټېټ سروس میټا خېل
١٥. همراز فوټو سټوډیو اینډ آن لائن سروسز میټا خېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خصوصي منډه

١. ښاغلے نعیم ازاد صاحب سُهيلي پښتونخوا کوېټه

٢. رحمت شاه سائل باچا خان مرکز پېښور

٣. ښاغلے سلیم قرار

٤. پروفېسر عزیزالله قریشي تیري

٥. لوړ شاعر ادیب آیت الله خان ختک

٦. لوړ شاعر ادیب نور محمد ملنګ (ختک صاحب)

٧. لوړ شاعر ادیب حکیم امین ختک

٨. لوړ شاعر ادیب ندیم ننګیال

٩. مصور اسلام زېب

١٠. چیرمېن ویلج کونسل ترخه کویي حافظ سیف السلام

١١. قدرت علي شاه (ستر سیکټر عوامي نېشنل ګوند کرک)

١٢. اېډوکېټ لقمان حکیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ستر خوشحال خان خټک

او دَ هر

هغه کس په نوم څوک چې زما

دَ لیلیٰ وطن مجنون دے اوسر شنه یې

کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې خبرې

دَتړولو نه اول زهٔ دَ خپلو هغو ټولوخوارږو ملګرو یو جهان مننه کوم چا چې اول زما دَ "سپېڅلې جذبې" په چاپ کولو کښې او اوس دَ بل کتاب "دَ سحر امید"په چاپ کولو کښې په یوه ښه مرسته وکړه او دَ خپلو ټولو آتلانو او باباګانو دَ پاره لاس په دعا یم چې پروردګار دې ورته دَ عقبیٰ ټول خوندونه او لذتونه نصیب کړي۔(امین)

دَ دې نه علاوه دَ خپلو درانو او قدرمنو مینه والو لوستونکو دَ زړهٔ دَ تل نه مننه کوم چې زما دَ وړومبي کتاب "سپېڅلې جذبې" یې حوصله افزایي او پذیرایي وکړه او زهٔ یې دَ دې جوګه کړم چې یو بل کتاب چاپ کړم ۔زما دَ دې کتاب "دَ سحر امید" په چاپ کولو کښې زما دَ مینه والو لوستونکو مینه او ما ته راکړې حوصله شامله ده او زهٔ یو ځل بیا دَ خپلو خوارږو لوستونکو نه دا هیله لرم چې زما "دَ سحر امید" به هم لکه دَ "سپېڅلې جذبې" حوصله افزایي او پذیرایي وکړي۔ که داسې وي نو زما داغالب ګمان دے انشاءالله زما دا ادبي سفر به هم دغسې مخ په وړاندې ګړندے روان وي او دَ خپلو مینه والو لوستونکو دَ پاره به ښکلې ښکلې فن پارې تخلیق کوم۔"دَ سحر امید" کښې ما دَ هرعمر او هر مزاج خیال ساتلے دے او کوشش مې کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے چې هر لوستونکے ترېنه خوند واخلي او څۀ نه څۀ استفاده ترېنه وکړي خو دا فیصله به زما لوستونکي مینه وال کوي چې زۀ پـه دې خپل کوشش کښې تر کومه حده پورې بریالے یم۔

دلته دَ یوې خبرې وضاحت کول غواړم هغـه دا چې زمـا یـو محسن دَ لوړ قامت ښتن دَ اهونو او سُرونو شاعر نور محمـد ملنـګ "ختک صاحب" شعري مجموعه ورکه شوې ده۔ دَ دې شعري مجموعې په حقله یو لنډ شان غزل نما نظم په دې کتاب کښې لیکلے شـوے دے خو دَ ختک صاحب دَ دې ورکې شعري مجموعې په حقله خپلو لوستونکو ته لږ وضاحت کول ضروري ګڼم۔

قدرمنو نور محمد ملنګ "ختک صاحب" دَ پښتونخوا دَ سـهیلي اضلاع دَ بنو دَ سیمې لوړ شخصیت، عظیم شاعر ادیب دَ ښاغلي غازي سیال صاحب شاګرد دے ۔ختک صاحب خپل نظمونه او غزلونـه دَ کتاب دَ انتخاب دَ پاره دَ غازي سیال صاحب په خدمت کښـې پـېش کړي وو۔ محترم غازي سیال صاحب دَ دې کار تر سره کولو نه پـس دا شعري مجموعه دَ یو بل ملګري پـه لاس ختـک صـاحب تـه واپـس ورلیږلې وه خو دَ هغـه ملګـري نـه دا مسـوده چرتـه پـه لاره کښـې وغورځېده او دغه شان ورکه شوه ۔الله دې وکړي چې بیرته پیدا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زمونږ لاسونو ته دَ کتاب په صورت کښې راورسي۔ (امین)

ستا دَ فیض له برکته
پورته لا ړمه له ښکته
زۀ اَبراش یې چې هر پل یمه یاد کړې
څنګ کېدے شي چې یې زۀ کړم فراموش

بې شکه! دَ نظم پلار ارواښاد امین الله خاموش صاحب هغه سپین سپېڅلے انسان دے چې دَ هېراولو نۀ دے بیا په تېره تېره زما دَ پاره ځکه چې نن که زۀ دَ "سپېڅلې جذبې" او "دَ سحرامید" مصنف یم او یا مې دوه نوره کتابونه چاپ ته تیاردي نودا دَ دې قد آور شخصیت، دَ وچتې حوصلې او ژوندۍ جذبې خاوند ارواښاد امین الله خاموش صاحب دَ صحبت خوارۀ دي چې نن پرې زما سره سره زما دَ مینه والو لوستونکو خلې هم خوارې دي ۔ خاموش صاحب پخپله دَ یو فعال او ژوندي تخیل څښتن وۀ لکه څنګه یې چې په پیرۍ کښې هم خپل تخیل مړینې ته نۀ دې ورکړې هم دغسې یې زما تخیل هم تل ژوندے ساتلے دے۔

زۀ به چې په سهیلي پښتونخوا کویټه کښې وم نو خاموش صاحب به اکثر ما ته په موبایل فون باندې خپل نظمونه اورول او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به یې هم غزلونه او نظمونه اورېدل او دغه شـان بـه یـې ماتـه ادبي میدان ساز کړې وو او یا به چې زهٔ کله کلې ته په چټی راغلم نو بیا به هم دَ خاموش صاحب په اصرار دَ هر اتوار په ورځ مونږ یو څـو ملګـري دَ دوي په حجره کښې راجمع کېدو او خاموش صاحب به زمونږ نظمونه او غزلونه اورېدل او وربانديې به یې زړهٔ پورې تبصره کوله او مونږ بـه ترېنه ډېر څهٔ زده کول۔ لنډه دا چې خاموش خاموش وهٔ زمونږ دَ پاره یوه ولوله او یو جوش وهٔ۔

دلته چې دَ یو بل ډېر مخلص ملګري محمد نواب ختک ذکر وهٔ نهٔ شي نو غټ زیاتے به وي ځکه چې نواب ختک زمـا هغـه خـوږ او مخلص ملګرے دے چا چې بغېـر دَ معاوضـې نـه وړومـبے زمـا دَ "سپېځلي جذبې" او بیا "دَ سحر امید" کمپوزنګ (کتابت) ډېر په تُندۍ او په ویاله ټنډه تر سره کړو۔ لوې خدا ے دے نواب ختک ته زما سره دَ دې ښېګړې اجر و ثواب په برخه کړي۔ (امین)

په اخر کښې دَ یو څو ملګرو نومونـه چـې دَ یـادونې وړ دي۔ ندیم ننګیال، محمود عباس مبارز، راشد افغان، الحاج اسلم خان، تصور نواز، معلم انعام اللّٰه ختک، بشارت ختک، مطهر جاوېد کُنډي، محمد عرفان ختک، محمد ریاض عاجز، تنـویر ختـک، عادل خـان ختـک،

(c) ketabton.com: The Digital Library

افتخار خټک، خلیل خټک، واجد فاروق، محمدکامران(KCA)،ښاغلي سهیل خټک جمالي، عادل بازخټک، نورالحسن، ضیاسر، معلم اعجاز خټک، نعمت الله مفکر،امیر سلطان خټک، شاهدالرحمٰن مجذوب، صفدر الرحمٰن، محمد رحیم خټک، شاکرالله، محمد یونس مروت، قسمت الله مروت، شیات نور، ظهیر خټک، ضیاءالاسلام، اقرار وطن یار، منصور الله جوش، توفیق الله، انشاءالله، افتاب الحسن، حلیم خټک، مدثر خټک، فیاض خټک، عزیزالله، عمران زېب، سمیع الله، مصور اسلام زېب، راحت خټک، انوارالحق، سبحان الدین بېزار، امیر نواز (وَرشنه لاچي)، فیض الابرار خټک، ظفر اقبال مدهوش، مهتاب الرحمٰن آتش، صبا خټک، ندیم خټک، نعیم عباس، محمد اعظم پنجابي، یاسر همراز، فرمان الله، خالد عابدین، اقرار وطن یار، صبور ساحل، حارث مدهوش، عمر خټک، ناصر خټک، حارث منظور او داسې نور ډېر ملګري۔

دا دې دعا سره رخصت غواړم چې ښاد او اباد اوسئ۔

فقط ستاسو

اَبراش خټک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَسحر امید

دَ څوترې مردم خېزې او دَ خټکو دَ ویاړ خاورې دَ ژوند په هره شعبه کښې داسې ځوانان زېږولي چې دَ ټولو پښتنو شمله پرې هسکه ده ـ دَ پښتو ادبي میدان کښې هم دا خاوره داسې معموره ده چې په غنډې میراخاخېل کښې دَ ادب په میدان کښې پریشان خټک لکه دَ قطب ستورې ځلېږې او پړقېږې او دغسې اختر زمان خټک، پروفیسر محبوب الرحمان مجروح، ډاکټر ساغر خټک، آیت الله خان خټک، امین الله خاموش او ظفر تنها دَ پښتو دَ قافلې هغه غړي دي چې دغه مشال یې په لاسونو کښې نیولې دَ رڼاګانو ښودنه کوي ـ

دَ څوترې دَ ترخه کویې په ادبي لعلونو کښې یو لعل ابراش خټک هم دے چې قلم یې په لاس کښې نیولې کله "سپېځلې جذبې" لیکي او کله دَ وخت تیارو نه مایوسه کېږي نا بلکه "دَ سحر امید" ډېوه هم پخپل زړهٔ کښې بله ساتي او نورو ته هم دا زېرے ورکوي ـ

"دَ سحر امید" دَ ابراش خټک دویمه شعري مجموعه ده چې دَ هغه دَ خپلې ژبې او قام سره یې کچه مینه ترې څرګندېږي، دَ خپلې ژبې سره دا یې کچه مینه په جاربنایي او په خپلې ژبې ویاړ کوي او دا اظهار او دا ویاړ داسې اعلانوي.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ خپـل نیکـه پـه بـل روان پښـتون همـت لرمـه
پښتو مې دین پښتون ایمان پښـتون همـت لرمـه

پښتو به هم وي راسره دَ خپـل شـین غـر دَ پاسـه
بیا بـه تپـه کـړم یـا قربـان پښـتون همـت لرمـه

دَ ابراش خټک په شاعرۍ کښې غم دَ یـار او غـم دَ روزګـار دواړه په غورځنګونو دي دَ زړهٔ تارونه چیړي او داسې خوندوره نغمـه زېږوي چې خوږو زړونو له مرهم وي او ټکور هم۔

ماشـــــومان دَ ســـــتا دَ کلــــــي
مـــا پـــه لوټـــو کانـــو ولـــــي
دا چـــــې داســـــې راپســــــې
لکـــه تـــا چـــې ورتـــه ویلـــي
کــــه دا تــــا ورتــــه ویلــــــي
مـــا پـــه سرو ســـتوګو منلـــــي

دَ رومانیت دا ښکلې انداز یې دَ لیدو دے ....

زهٔ خـــو وایـــم ځـــان مـــې یـــې او زړهٔ مـــې یـــې
وایــه کنــه تــهٔ چـــې یـــې کــه نــهٔ مـــې یـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغســــي مـــدهوش مــــي همېشـــه ســـاته
څــــهٔ خـــواره نشـــه دَ ژوندانـــهٔ مـــي يـــي

په غم کښې ډوب شوګير وهلې خپل احوال داسې بيانوي.........

زهٔ دې له غمــــــه شــــــوګيرې تېـــــروم
تــهٔ يــې بــې غمــه خپــل خوبونــه کــوې

او بيا چې کله پخپل ماحول نظر اچوي دَ سرمايــې دَ بُتـانو دَ ظلـم و استبداد فرياد داسې کوي.....................

چې ظلمونـه پـه خوارانـو رنـګ پـه رنـګ کـه
خــدايا دا فــراخ جهــان پــه هغــو تنــګ کــه
ورانــوي چــې زمــا خــرې خــوارې خــونې
محلونـــه دَ دې غټــــو غټـــو رنــــګ کـــه

ابراش ختېک دَ رحمٰن بابا په شان........

قناعــت مــې دَ خرقــې لانــدې اطلــس دے
دَ تمـــام جهـــان بادشـــاه ظـــاهر ګـــدا يـــم

وايـي چې ....

ارتګـــــــي دَ قناعـــــــت سره ترلـــــــي
کامـــــراني دَ لــــور همــــت سره ترلـــــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یا دا شعر............

تــا تـــه مبـــارک شـــه دَ بنګلـــې جنـــت
زۀ پخپلـــه خونـــه کښـــې جنـــت لـــرم

دَ طبقاتي کشمکش دغه هنداره هغه په بغاوت مجبوره کوي ....

نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښې ښکاره
کومـــــه زۀ دَ داســــــې روایـــــاتو بغـــــاوت

دَ روزګار غمونو او خپل چاپېرچل او دَ هغې عکسونه دَ هغۀ په "تذبذب" نظم ، نظم "مستقبل دَ پاکستان"او نورو ډېرو بلا نظمونو او شعرونو کښې دَ هغۀ دَ روڼ شعور بخري برېښنا کوي۔

زۀ دَ ابراش ختړک دَ پاره لاس په دعا یم چې لوے خـدائے دې بې تخیل نور هم افاقي کړي۔امین

په ډېره پښتنه مینه
پروفېسر عزیزالله قریشي
ټیري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَابراش خټک شاعري

تـــهٔ دَ ســـوزېدو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ
زهٔ پـــه ورانـــدې تلـــو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ
تـــهٔ لکـــه دَ بـــت ولاړ، ولاړ بـــه وے
زهٔ پـــه ورانـــدے تلـــو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ
زهٔ دَ بقـــا ژونـــد دَ ورکېـــدو نـــهٔ یـــم
تـــهٔ دَ ورکېـــدو دَ پـــاره ســـوزه تـــهٔ

"دَ سحر امید" دَ ابراش خټک دَ شاعرۍ دَ کتاب نوم دے. ما دَ خپلو خبرو نه مخکښې لوستونکو ته دَ هغهٔ دَ غزل نه درې شعرونه ولیکل ما داسې ولې وکړل، ځکه مې وکړل چې لوستونکي دَ ابراش خټک دَ شعر ذایقه محسوسه کړي او زما سره زما په خبرو کښې شریک شي.

شاعري څهٔ شے دے او مونږ یې ولې خوښوو، تاسو دې سوال ته څنګه ګورئ. ستاسو ځواب هر څهٔ چې دې خو زهٔ وایم چې دَ شعر مثال دَ خوشبوئۍ دې یا دَ جانان دے خوشبوئي څهٔ ته وایي دا ولې ده وجود یې څهٔ دې او جانان څهٔ دې مونږ ورسره ولې مینه کوو حسن څهٔ دې؟ مونږ یې ولې خوښوو، دَ دې ټولو خبرو نه چې کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ولې" پیدا کېږي دَ دې مونږ سره هېڅ ځواب نشته خو دَ ژوند هنګامه چې څهٔ ده هغه ټوله په دې څېزونو ده ګنې دنیا خو دَ کندو کېږو نـوم دې بس خو یو شے دے نو ....

په اصل کښې زمونږ دَ پښتو شاعرۍ دا کمال دَ منلو دې چې هر څو که زمونږ شاعر دَ روماني انداز نه اغاز کړې وي خو ډېـر زر دَ خپلې روماني شاعرۍ سره سره دَ وطن او قام په حـواله داسـې داسـې خبرې وکړې چې مونږ ته دَ خپل اولس شـاعر ښـکاره شي. دَ ابـراش خټک په شاعرۍ کښې هم دغه رنـګ موجـود دے. دَ دهٔ شـاعرۍ دَ انفرادیت نه اوس اجتماعیت ته رارسېدلې ده او بیا که مونږ دَ ابـراش دَ کتاب نوم ته وګورو "دَ سحر امید" په دې نوم کښې هم زمونږ اجتماعي ارمانونه مونږ ته په نظر راځي. زهٔ په خپل نظر کښـې دے شـاعر تـه داسې ګورم لکه دَ یو ماشوم په وجود کښې چې ځوان زلمے توانه طاقتور سړے سړي ته په نظر ورځي. زهٔ دَ ابراش خټک شاعرۍ ته خوشبین ځکه شوم چې دَ ده په شاعرۍ کښې ډېر شعرونه دَ دهٔ دَ اوچت افـکار او په ښهٔ کاوشونو دلالت کوي.

ابراش خټک فطرتي شاعر دے دَ الهام شاعر دے او دا حقیقت دَ هغهٔ دَ رومبي کتاب "سپېځلې جذبې" او دَ دې کتاب "دَ سحر امید" دَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعرانه فن دَ تدریجي ارتقا نـه واضـح دي. پخپلـه دَ الهـامي شـاعرۍ وکالت په دې شعر کښې داسې کوي.

دَ ازل کاتـــب پـــه برخـــه کښــــې راکـــړې
فنـــا نـــهٔ لـــري مـــدام دے زمـــا فـــن
چـې پـه زور وي هغـه فـن وي يـو څـو ورځـې
چـــې مـــدام دے خـــو الهـــام دې زمـــا فـــن

دَ ابراش ختک په شاعرۍ کښې دَ حسن عشق دَ محرکاتـو نـه علاوه نور ګڼ شمېر موضوعات لکه تعمیر او اصلاح، دَ مزدور ژونـد یعني ترقي پسند رجحان، دَ مزدور سره مینه، حریـت پسـندي، وطـن دوستي، بشر دوستي، دَ بل دَ درد احسـاس او داسـې نـور. دَ بـل دَ درد احساس اودَ وطن دوستۍ جذبه یې په نظم "مستقبل دَ پاکستان" کښې وګورئ او دغسې دَ اصلاح او تعمیر رنګ یې په دې شـعرونو کښـې وګورئ

دَ غیـــر پـــه خـــاوره ابـــادۍ جـــوړوې
پـــه خپلـــه خـــاوره بربـــادۍ جـــوړوې
خپلـــه پښـــتو دې ســـپورې څنـــې ژاړي
تـــهٔ نـــورو ژبـــو له کمڅـــۍ جـــوړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ مزدور سره دَ محبت او عقیدت جذبه او ولوله یې په دې شعرونو کښې ښکاره ده.

قائـــل یـــم دَ خوارانـــو دَ خـــدمت او دَ عـــزت
موندلې په دې کار کښې ما جنـت دے هـم راحـت
نادار چې پکښې پټ وي او مالدار پکښـې ښـکاره
کومـــــه زۀ دَ داســـــې روایـــــاتو بغـــــاوت

دلته به زۀ دا خبره وکړم چې په دې دور کښـې کتـاب چـاپ کول او بیا په تېره تېره دَ پښتو کتاب چاپ کول زړۀ او ډېره لویـه سـینه غواړي ځکه چې په دې دور کښې هر سړے یو غـټ نقـاد دے او دَ تنقید کولو مقصد یې هم فقط دَ سړي دَ زړۀ ماتول وي. تنقید دَ پاره دَ اصلاح ښه خبره ده خو تنقید دَ پاره دَ تنقید ښه خـبره نـۀ ده. دَ ابـراش خټک په شاعرۍ کښې که څۀ لږه ډېره کمـي شته دا دَ مطالعې سبب کېدے شي خو زما دَ پوخ یقین دے چې دَ وخت سره سره به دا کمي مونږ ته بیا نـۀ محسوسـېږي ځکـه چـې پـه ابـراش خټـک کښـې دا صلاحیت هم موجود دے او فني صلاحیت هم.

مونږ ته پکار دي چې مونږ دَ دې شاعر رهنمایي او حوصـله افزایي وکړو. ده ابراش په دې کتاب کښې ډېر نوي و خوارۀ غزلونـه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظمونه شته چې زمونږ دَ ادبي زوق تنده ماتولې شي. دَ دهٔ کتاب په ډېره همدردانه جذبو لوستل پکار دي چې زمونږ دا شاعر دَ صبا دَ پاره زمونږ دَ قام او ژبې یوه بختوره اثاثه وګرځي.

زهٔ دَ نمونې دَ پاره ستاسو سره دَ ابراش خټک څو شعرونه شریکول ضروري ګڼم.

تذکره ستا دَ جمال چې پکښې نهٔ وي
هم تپه او هم سندره بې معنې
دَ اخلاص خوند او خوږلت چې پکښې نهٔ وي
ستا په ستونې کښې شکره بې معنې

تل وینم دَ شعر او غزل تل وینم
داسې یو نظریمه دَ فکر و فن

فرنګ کونتره دَ هوا وګڼه
تهٔ عقابي ورته نظر جوړ که
چې دَ فرنګ دَ ظلم شپې ختمې شي
توري له شرنګ ورکه سحر جوړ که

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــې دَ خوشـــحال شـــمله پـــرې فخـــر وکـــړي
پښـــتونه سر دې داســـــې سر جـــــوړ کـــــه

زه درتـــــه ګورمــــــه بــــې وســـــه ماشـــــوم
تـــهٔ مـــې بـــې بـــې وژنـــې بابـــا مـــې وژنـــې
زهٔ ســـــتا دَ خـــــوږې خصـــــلت پالنـــــه کـــــوم
تـــــهٔ زمـــــا خـــــوږې وژنـــــې ادا مـــــې وژنـــــې

زهٔ دَ رڼ ســـــــحر پـــــــه طمـــــــع پایمـــــــه
تـــا کـــه مې پـــه ژونـــد تیـــارې خـــوارې کړلـــې

دا چـــــې کـــــړې قیصـــــې دَ مایوســـــی راتـــــه
تـــا لیـــــدلې نـــــهٔ دې جـــــوړ همـــــت زمـــــا
کـــــړم چـــــې ابـــــیارې دَ ګل دَ زړهٔ پـــــه خـــــون
دغـــــــه ده جذبـــــــه دَ حریـــــــت زمـــــــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــه دې سر کـــــشي سر مــــې څـــۀ وکړمــــه
وابې کــــټ ښــــۀ يـــم ټيټېــــدلې نــــۀ شـــم
پــــه سرکـــــشۍ کښــــې يــــې پښـــتو پوشـــيده
ځکـــه څـــۀ ښـــد ورتـــه ټړلــــې نــــۀ شـــم

او دغسې نور ډېر شعرونه په دے کتاب کښې شته چې زمونږ ادبي زوق ته ژوند بخښلې شي هيله لرم چې ابراش خټک به خپل دا يون په خپل کړاو او رياضت او په مينه نور هم ګړندے کړي. مونږ ټول دَ دۀ دَ پاره لاس په دعا يو.

په ډېره پښتنه مينه

رحمت شاه سائل

باچا خان مرکز پېښور

۲ جولايي ۲۰۱٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

رهـــبر دَ رهبرانـــو دے رهـــبر هغـــه یـــو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

څـهٔ داسـې دلربـا ده چـې ټـول وفـا وفـا ده
دَ خوږ زړهٔ مسیحا ده غمګین په غم زما ده

شفیع چې به زمـا وي پـه محشـــــرهغه یـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

دنیـا ده کـه عقـبیٰ ده دَ دهٔ پـه سر پیـدا ده
باچـا ده کـــه ګـدا ده دَ هرچـا رهنمـا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرېږي مې په سترګو کښې اکثر هغـه یـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

روضې له به یې ځمه دیدن بـه یـې کومـه
ابـراش یـې یادومــه تـل اوښــکې تویومـه

زمـا دَ ړنـدو سـترګو دے نظـر هغـه یـو
دَ ژوند په توره شپه کښې روڼ سحر هغه یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا

اِلٰــهي دَ بــدو چــارو نــه مــې ژغــوره
دَ محفــل دَ بــدکردارو نــه مــې ژغــوره

مــا روان پــه نېغــه لار دَ شریعــت کــه
دَ شــیطان لعــین دَ لارو نــه مــې ژغــوره

چې په بد وخت کښې مخ واړوي بل لور ته
دَ بنــهٔ وخــت دَ تابعــدارو نــه مــې ژغــوره

چې په خلهٔ یې وي یوه پــه زړهٔ کښــې بلــه
دَ دې وخت دَ دوزې مــارو نــه مــې ژغــوره

چې خاطر دې ما اَبراش پــه ســیم و زر کــه
ربــه داســې رشــته دارو نــه مــې ژغــوره

✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

قائــــل یــــم دَ خوارانــــو دَ خـــدمت او دَ عـــزت
موندلے په دې کار کېږي ما جنت دےهم راحت

کوم څۀ چې مې په زړۀ وي هم هغه زما په خلـۀ وي
زده کـــړے مـــا ســبق دَ حقيقـــت او صـــداقت

صورت بس هغه يو دے چې دَ زړۀ مـې دے واكـدار
واكدار به دَ زړۀ نۀ كړم بل صـورت پـه يـو صـورت

نادار چې پكښې پټ وي او مالدار پكښــې ښـكاره
كومــــه زۀ دَ داســــې روايـــاتو بغـــاوت

په غر كښې هم څرګند دے او په سمه هـم څرګنـد
قربـــان شـــم دَمـــزدور دَمشـــقت او دَ محنـــت

همـت تـه يـې قـوت وركـړو دې مـا ابـراش ختـهک
چـې پريوتـۀ نظـر مـې دَ مـزدور پـه لـوړ همـت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دَ شین غـر پـه سر ټپـه شـوم چـې خیـبر تـه ورسي
دا زمـــا دَ مینـــې غـــږ دې لـــواغر تـــه ورسي

زهٔ اواز دَ لـــواغر یـــم هـــم نوښـــار، هـــم دَ خیـــبر
دَ یووالـــې دا خـــبر دې هـــر بشـــر تـــه ورسي

تخیـــل مـــې اول لاړ شي دَ کابـــل وکـــړي ســـیلونه
دَ کابـل نــه چــې راســتون شي پېښــور تــه ورسي

دَ افغان غم لېونے کړم نـهٔ خنـدا شـته نـهٔ خوبونـه
دا زما پـه سر کښـې درد دې هـر یـو سر تـه ورسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما سره دې روغه وکړي که مې سر غواړي که پسونه
زمـــا دغـــه یـــو پیغـــام دې مـــرور تـــه ورسي

په دې خپل ساده عاشق دې لـږ نظـر دَ کـرم وکـه
هســې نــه چــې لېــونے شي دَ غــرۀ سر تــه ورسي

دَ ابراش په کور کښې اور چې لګـولے کـوم وګـړي
دَ دې اور دغـــه لمبـــې دَ هـــغي درتـــه ورسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زۀ خــو وایــم ځــان مــې یــې او زړۀ مــې یــې
وایــه کنــه تــۀ چــې یــې کــه نــۀ مــې یــې

خــــس راتــــه ښــــکاریږي بــــې لتــــا جهــــان
هر څۀ کــه یــې ګرانــه خــو بس تــۀ مــې یــې

دغســــې مــــدهوش مــــې همېشــــه ســــاته
څــۀ خــواږه نشــه دَ ژوندانــۀ مــې یــې

ولــــې دې هــــر نــــاز پــــه اوږه وړم ابــــراش
دا خــو راتــه ووایــه چــې څــۀ مــې یــې

❀❖❀❖❀❖❀❖❀❖❀❖❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لــواغر او خــړ خیــبر چــې یادومــه پــه غــزل کښــې
څـهٔ هغلتـه نـه راوړمـه او څـهٔ وړمـه پـه غـزل کښـې

امید شته چې بـه پښـتون شـم دَ پښـتو نـه بـه خـبر شـم
تــذکره دَ پښــتنو چــې تــل کومــه پــه غــزل کښــې

له مودو ورک شوے ځان بـه خامخـا پکښـې پیـدا کـړم
پښــتانهٔ دَ لــر او بــر چــې لټومــه پــه غــزل کښــې

دا دَ غېر په دام کښې نښتے یو پښتون دے چې دوه ښکاري
زهٔ یـې بیـا پـه ډېـره مینــه یـو کومـه پـه غـزل کښـې

شــونډې وچــې زلفــې ســپورې مــا افغــان تــه ده ولاړه
دَ پښــتو دَ نــاوې څنــې غوړومــه پــه غــزل کښــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ پښتو دَ ناوې سترګې که هرڅو دي سیاه پوشې
دَ خپل فن په سلایي یې تورومه په غزل کښې

که هر څو دَ وخت خپسه مې په فکروخیال کښېني
زۀ یې بیا بیا تخنومه وېښومه په غزل کښې

سهېلي پښتونخوا کوېټه ننګرهار او که کابل دے
خپل خلوص پښتنه مینه ورلېږمه په غزل کښې

غر څنې دَ لواغر وه ما ابراش ایساره نۀ کړه
دَ شین غر په جګه څوکه پسې تلمه په غزل کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه

چـــې دَ چـــا مـــې هـــر دم وړي دي نازونـــه
هغـــــه نـــــهٔ مـــــني زمـــــا مشـــــقتونه

هغــه كــس چــې مــا ازاد پــه تــن او مــن كــهٔ
نــــن يــــې مــــا لــــره تړلــــي بنــــپي لاســــونه

دا مـــې خنګـــه دَ زړهٔ سر دے نـــهٔ پـــوهېږم
هـــر وګـــړي تـــه زمـــا شـــميري عېبونـــه

چـــې هـــيخ غـــم زمـــا دَ غـــم ورسره نشـــته
دَ هغـــــه غمونـــــه ورېم پـــــه سر پندونـــــه

چـې پـه كومـه خلـهٔ يـې تـل زمـا صـفت كـهٔ
پـــه هغـــې خلـــهٔ يـــې نـــن راكـــړل پېغورونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبهٔ خور که مې هر څو دَ زړهٔ په خون کړل
نهٔ مې خپل او نهٔ مې ښکل کړل سرهٔ ګلونه

چې زما ابراش خټک دَ سر دښمن دے
دَ هغه سره کوي مصلحتونه

دوه شعرونه

پرون دې ویل راته چې مهٔ راګوره
نن راته سترګو کښې ستونه کوې

زهٔ دې له غمه شوګیرې کومه
تهٔ یې بې غمه خپل خوبونه کوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخلاق

چې دَ بل په غم غمجن په ښادۍ ښاد يې
مبارک شه بامراد يې بامراد يې

ځان شاګرد شمېره په وړاندې که تلل غواړې
که هر څو هم په خپل فن کښې غټ استاد يې

خامخا به ستا په غم آه و فرياد کا
که دې بل په غم کښې تهٔ هم په فرياد يې

نهٔ په ژوند او نهٔ په مرګ به دَ چا ياد شې
که قائل دَ تشدد او استبداد يې

دا دې ښکلي وو اخلاق چې نن يادېږې
که هر څو خاورې ايرې يې واوره ښاد يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا چې په ما پورې خندا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې
دا ډېره غټه ناروا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

که حلال کړے چرګ یم یاره خو دَ ستا دَ پاره
دا چې زما دَ سر سودا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

پرون دې وې چې ډېر مې بدې شي شین سترګے رقیب
په ترخ کاتهٔ چې ورته بیا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

نهٔ ښایي نهٔ ښایي دَ ستا سره پښتونه یاره
کله چې "نا" او کله "ها" کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

اغیار ته ونیسې لاسونه دَ دعا دَ پاره
ما خوار عاجز ته بد دعا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

رقیب دَ پاره مینه مینه یې وفا وفا یې
دې ما ابراش سره جفا کوې دا ښهٔ نهٔ کوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تذبذب

دا زۀ ظـــالم او کـــه مظلــــوم یمـــه زۀ
څـوک داسـې شـته چـا تـه معلـوم یمـه زۀ

څوک مې طالب ، څوک مـې ترهګـر یـادوي
مـــا تـــه را اوښایـــئ چـــې کـــوم یمـــه زۀ

هلتـه سـخي شـمه چـې ځـاے یـې نـۀ وي
دَ سـخاوت پـه ځـاے کښـې شـوم یمـه زۀ

دَ وخـت څپـېړو چرتـه لـوے کـړم کـه نـه
کـــه نـــه له هغســـې ماشـــوم یمـــه زۀ

هـــر څـــو کـــه مـــا جګـــه شـــمله تړلـــې
والله کـــه پـــوے یـــې پـــه مفهـــوم یمـــه زۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع

چې ظلمونه په خوارانو رنګ په رنګ که
خدایه دا فراخ جهان په هغو تنګ که

چې یې مخ دَ مسلمانو ځنې واوړي
غیر مسلم خدایه په خپله کنبې په جنګ که

چې دَ غیر په خلهٔ مې وژنې ورانوي مې
حیرانیږم چې افغان دغسې څنګ که

ورانوي چې زما خړې خوارې خونې
محلونه دَ دې غټو ړنګ که

چې منګلې یې دَ خوار په وینو سرې دي
هم دغسې یې په خپلو وینو رنګ که

طمع توکه به ابراش دَ چا نه وکړم
چې افغان هم عادتونه دَ فرنګ که

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپې

چې به زرغون شي خیال مې نهٔ شي
په بلنزینه مې لونګ کړلي دینه

که دې دَ بل چا خاطر وکهٔ
امید لره چې به دَ ستا خاطر کوینه

اول دَ زمکې خاطر وکه
پس له خاطره ترینه غواړه سرهٔ ګلونه

چې یو نظر یې وو یېنم نذرونه مې منلي
پسونه مې منلي دي ډېر پسونه مې منلي

تل به ډنډر وي ګل به نهٔ شي
څوک چې په للمه دَ ګلونو کر کوینه

الله په زړو نو کښې اوسیږي
کم عقله مه ازاروه دَ خلقو زړونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـهٔ کـه دَ بـل پـه غـم ښـادي کـړې
دَ سـتا پـه غـم بـه خاځـا ښـادي کوينـه

تـهٔ کـه دَ بـل پـه غـم خوشـحال وې
دَ ستا په غـم بـه هـر سـړے خوشـحاله وينـه

دا تـهٔ يـې چـې کـوې جانانـه سـتمګره
دې مـا سره معملـې جانانـه سـتمګره

چـې مسـافر دَ بـل وطـن شي
دَ خپـل وطـن ارمـان بـه ولـې نـهٔ کوينـه

سـتا دَ يـادونو سره يـاره
په بل وطن کښـې ورځـې شـپې صـبا کومـه

ډيـر راتـه يـاديږي مسـافر جانـان
يـه خدايـه رايـې ولـې زر جانـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشـــــنا کـــــه تــــــهٔ راسره نـــــهٔ وي
مســـافرۍ کښـــې راسره وي ســـتا یادونـــه

اخـتر پـه کـور کلـــي کښـــې خونـد کـړي
دَ مســـافرو څـــهٔ اخـــتر څـــهٔ یـــې خوندونـــه

دَ مســـــــــافرو څـــــــهٔ ژونــــــــدون وي
خواراک یـې غـم وي پـه ډګـر کـوي خوبونـه

بـــاور وکـــه اشـــنا چـــې دې کالونـــه نـــهٔ راځـــي
خوبونـــه نـــهٔ راځـــي مـــا له خوبونـــه نـــهٔ راځـــي

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې دَ غضب کاته نګار وکړي
ورته به پلار دَ چا اظهار وکړي

دَ شونډو اوریې ما لمبه کړي
چې صفتونه دَ اغیار وکړي

په یو نظر یې یم بار بار وژلے
که داسې نۀ ده بیا دې لار وکړي

رقیب ته کړي په نۀ غوښتو ستونه
ما ته په غوښته هم انکار وکړي

رښتیا وعده یې دَ رقیب سره وي
په مونږه هسې انتظار وکړي

وروته وایې ابراش داسې ولۍ
کانې راواخلي په ما وار وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیلنج

دَ خپـل نیکـهٔ پـه پـل روان پښـتون همـت لرمـه
پښتو مـې دیـن پښـتوایمان پښـتون همـت لرمـه

تنکۍ غـوټۍ بـه دَ ازغـو پـه بـڼ کښـې وټوکـوم
باغ به پیدا کړم هم بـاغوان پښـتون همـت لرمـه

پښتو به هم وي راسره دَ خپـل شـین غـر دَ پاسـه
بیا بـه ټپـه کـړم یـا قربـان پښـتون همـت لرمـه

میئن به دوي هم په پښتو لکه دَ ځان غونډې کړم
دغه ښایسته ښکلې ځوانـان پښـتون همـت لرمـه

که دَ اغیار خېټه خوږیږي لري شک په زړهٔ کښې
چیلنج دا ګز دے دا میـدان پښـتون همـت لرمـه

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرۀ ګلونه

ماشـــومان دَ ســـتا دَ کلـــي
مـــا پـــه لوټـــو کاڼـــو ولـــي

دا چـــې داســـې راپســـې دي
لکـــه تـــا چـــې ورتـــه ويلـــي

کـــه دا تـــا ورتـــه ويلـــي
مـــا پـــه سر ســـترګو منلـــي

راتـــه نـــور مخونـــه هـــيڅ دي
چـــې مـــې ســـتا مـــخ تـــه کتلـــي

کـــه مـــې سر دے او کـــه مـــال دے
مـــا پـــه تـــا بانـــدې بايللـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســــــتا دَ چـــــم دَ وړو کانـــــي
سرۀ ګلونـــــه ښکلـــــي ښکلـــــي

ګمـــــان مــــۀ کـــــوه جانانـــــه
چـــې ابـــراش بـــه ترېنـــه زغلـــي

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

درې شعرونه

لکه ازغے مې زړۀ کښې ښخ يې زما ګلـه يـاره
زمادَ زړۀ نه به بيرون نـۀ شـې هـېڅ کلـه يـاره

زۀ به دې خپل ګڼم يو ځل مې درته خپل ويلـي
تۀ مې پردے پـردے ګڼـه يـه زمـا خپلـه يـاره

دا دَ زړۀ وباسـه چـې زۀ بـه دې دَ زړۀ وباسـم
زما په زړۀ کښې بـه اوسـېږے تـل ترتلـه يـاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

نـهٔ دَ چـا دَ سـترګو تـوریـم نـهٔ دَ چـا دَ غاړې هـاریـم
دا دَ چـا دَ پـاره ژونـد کـړم دا دَ چـا پـه انتظـاریـم

دَ اُمیـد ډیـوه مـې مـړه ده اسـتوګن یـم پـه ظلمـت کښـې
نهٔ مې دوست نهٔ مې احباب شته په ګرفت کښې دَ اغیار یم

چا طالب او چا ترخکر کړم، ډېرې خلې ډېرې قیصـې دي
تل په نوي نـوم یـادېږم دَ هـر چـا سـترګو کښـې خـاریـم

پـه مثـال دَ نابینـا یـم، تـل پـه پټـو سـترګو یـون کـړم
دَ مـنزل پتـه یـې نشـته زهٔ روان پـه داسـې لاریـم

همېشـه چـې دَ بـل بـار تـه نګوسـار وي مـرد هغـه دے
زهٔ کـه مـرد یمـه نـامرد یـم، چـې دَ بـل پـه اوږه بـاریـم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغله افغانۍ

نشــه یــې ده پــه سر کښــې دَ خــانۍ او امــیرۍ
نـو دا بـه څنګـه پـوې کـړم پـه معنىٰ دَ غريبـۍ

دا کس دَ دې لائق نۀ دے چې ورکړو سرۀ ګلونه
راځئ چې ورته واچـوو نـن غاړې کښـې رسـۍ

راځئ پښتنو نن چې دا مغل پښتون راټينګ کـړو
سم دم به شي چې وخوري په دې سريوڅوڅپلۍ

په ژوند يې چې په سترګو مجبوري ليدلې نـۀ وي
هغـه بـه احسـاس څـۀ وکـړي دَ بـل دَ مجبـورۍ

مغـل بـه شـاعرۍته زمـا هسـې داسـې وايــې
افغـان تــه بــه ښــکاريږي لکــه پېغلــه افغــانۍ

لعلونه بـه ګڼـي دې مـا اَبـراش خټـک شـعرونه
پـوهېږي چـې کـوم خلـق پـه معيـار دَ شـاعرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نــهٔ مــني قــدغن زړهٔ مــې لیــدهٔ غــواړي
دغســې ســتا زړهٔ غــواړي کــه نــهٔ غــواړي

راوله دَ زړهٔ خــــبره شــــونډو تــــه
ووایــه پــه جــار چــې څــهٔ دې زړهٔ غــواړي

درشــــم او کــــه نــــه دا راتــــه ووایــــه
زړهٔ خــو مــې نــن خامخــا درتلــهٔ غــواړي

دا کــه دا قیصــه زمــا او ســتا تــر میــنځ
مینځ کښې دا رقیب پکښې بیا څهٔ غواړي

پــوي دَ شرافــت پــه ژبــه نــهٔ شــولو
ښــکاري راتــه دا چــې ډیــدهٔ غــواړي

ښــهٔ پــوهیږم ښــهٔ وربانــدې زهٔ ابــراش
دا ظالمــان چرتــه زمــونږ ښــهٔ غــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دَ رقیب ګوته به رملا مه نیسه
زړۀ مې دَ اور په لمبو بیا مه نیسه

ساقیه پام کوه بې قدره به شې
جامونه ډک ورته بیا بیا مه نیسه

غاړه مې ونیسه چې زۀ او تۀ وو
په ډک محفل کښې مې اشنا مه نیسه

تن مې تکړې که تۀ پخپله خوښه
خو په وینا مې دَ بل چا مۀ نیسه

چې دې سرۀ کړي دي زما په وینو
دغه لاسونه اوس په شا مه نیسه

وښایه ما اَبراش ته بله ګناه
ده غریبۍ په ګناه ما مه نیسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیم و زر

خود به درته ځان وایم چې ځان دې رانه وړې دې
ځکه دې غلام یم چې ایمان دې رانه وړې دې

کفر ته دې ګډ کړم خوې خصلت مې دَ کفارو شول
هغه خوې خصلت دَ مسلمان دې رانه وړې دې

ژوند دَ بې ننګئ کوم چې تا سره مې مینه شوه
هغه نام و ننګ دَ نر افغان دې رانه وړې دې

کړم دې لیونئ صبا دَ ستا، بیګا دَ ستا فکر
فکر دَ رحیم او دَ رحمان دې رانه وړې دې

څهٔ چارې دې وکړې په ما یه دَ سیم و زر مینې
دین دې رانه وړې دې قرآن دې رانه وړې دې

دومره بې قیمته نهٔ وهٔ ځان دې ما ابراش ختک
نن شومه خبر چې ډېر ارزان دې رانه وړې دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خـۀ دې کـړم دَ خـو دې کـړم دا خـۀ کـوې
ګرانــه بــې پښــتو دې کــړم دا خــۀ کــوې

مـا وې دا پښـتون سر بـه مـې ټیـټ نـۀ شي
نــن پــه ټیټېــدو دې کــړم دا خــۀ کــوې

مخکښې دې ډېر زيات ومـه پـه زړۀ کښـې زۀ
اوس پــه کمېــدو دې کــړم دا خــۀ کــوې

ســـخته دې يـــوه دَ بلــــې ســـخته وې
مــړ پــه اندېښــنو دې کــړم دا خــۀ کــوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دَ پاره ستا کوځې ته ځم راځم
خوب دَ لیونو دې کړم دا څه کوې

نهٔ دې شي پېرزو په ما دَ سمې ژوند
سر په تورو غرو دې کړم دا څهٔ کوې

اوس مې دَ زړهٔ ګل ایاري نهٔ کوې
بس په رژېدو دې کړم دا څه کوې

هر وخت مرور وې اَبراش څهٔ وکړم
ستړې په جرګو دې کړم دا څهٔ کوې

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دیدنونــــه بـــه نــــن وۀ شي او کـــه نـــه
دا زخمـــي زړۀ بـه مـېـ ښـۀ شي او کـه نـه

دا زمــــا دَ خـــوږ زړګـــــي آه و فریـــــاد
ګرانـــه تـــا تـــه اورېـــدۀ شي او کـــه نـــه

په پاخه خُلۀ چې لوزونـه تـل اومـۀ کـړي
دا لوظونـــه بـــه پاخـــۀ شي او کـــه نـــه

چې مې سترګو ته ځیر ګورې رېښتیا وایـه
تاتـه ځـان پکښـې لیـدۀ شي او کـه نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالـــــي پـــال وګـــوره دا راتـــه وښـــایه
زړۀ زمـــا بـــه زمـــا زړۀ شي او کـــه نـــه

دا چـي نـن تراخـۀ تراخـۀ دي بـې له تانـه
دا وختونـــه بـــه خـــوارۀ شي او کـــه نـــه

خُلۀ خو خُلۀ ده دَ اغیار چې ستا په خُلـۀ ده
خُلۀ دې ما اَبراش بـه خُلـۀ شي او کـه نـه

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

خُلـهٔ دَ سـتا خـو پکښــې ژبـه دَ بـل چـا ده
ګرانــــه ډېـــره دَ افســـــوس خــــبره دا ده

هــر یــو کار چــې تــهٔ یــې کانــدې دَ زړهٔ سره
زهٔ یــې ویـــنم دَ رقیـــب پکښـــې رضـــا ده

دا چــې تــهٔ ورتــه پــه سرو شــونډو موســیږې
دَ رقیـــب خلـــهٔ ځکـــه ډکـــه دَ خنـــدا ده

ځـهٔ ګنـاه او ځـهٔ خطـا خـو پـه مـا پـور کـه
دا چــــې تــــل یـــې راکـــوې دَ ځـــهٔ سزا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکـــــرمن زۀ دَ ســــتم او سزا نـــــۀ یـــــم
هــاېِ افســـوس چـــې دَ تـــور نیتـــو پـــه وینـــا ده

دَ کم اصلو په تـور نیـت دې خـداے خـبر کـه
تـــــل پــــه خلـــۀ او پــــه زړۀ دا زمـــــا دعا ده

کــــه دې یـــو دیـــدن دَ سر پـــه بـــدله وي
مــــــا اَبـــــراش لــــره قبــــوله دا ســــــودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خطا

په رخسار دې لکه اوښکه تل بهېږم
دا چې ولې دې تر لبو نهٔ رسېږم

ستا يادونه راسره وي باور وکه
که هر څو په تورو غرونو کښې اوسېږم

دَ صورت وينه مې وچه رنګ مې زېړ شو
هر څه ولیدم خو تا ته نهٔ ښکارېږم

چې دې بدې شمه دومره دَ زړهٔ سره
څهٔ ګناه څهٔ مې خطا ده نهٔ پوهېږم

تش کاتهٔ چې ډک محفل کښې راته وکړې
خدائے قسم چې په جامو کښې نهٔ ځايېږم

ستا نظر په ما اَبراش کله پرېوزي
که هر څو درته زهٔ وړاندې وروستو کېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسافر

چې بې وطنه بې جانانه يې اختر تيـرېږي
څـۀ قيامتونـه بـه پـه زړۀ دَ مسـافر تيـرېږي

نصيب يې نۀ شول دَ پلنګ نۀ دَ بستر خوبونـه
هـره لمحـه يې بې بالينـه پـه ډګـر تيـرېږي

تـل مخـامخ وي مسـافر دَ لـوړو تنـدو سره
دَ ژوندانۀ ورځې يې دغسې اکـثر تيـرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

زۀ پښــــتو کـــه هـــر پښـــتون تـــوکلې یـــم
داســې هــم یــو شــته چــې یــې ســتایلې یــم

شکر دې پـه خلـۀ کښـې خـو یـې پـاتې یـم
خبـــر دې کـــه ده زړۀ نـــه یـــې وتلـــې یـــم

ځـــیر کـــه راتـــه وګـــوري دَ نـــن پښـــتون
کمـــه دَ چـــا نـــۀ یـــم ډېـــره ښـــکلې یـــم

ژبــــه یــــې پــــه بلــــه ژبــــه نــــۀ خــــوزي
یــو ځــل یــې چــې زۀ پــه ژبــه ویلــې یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مـــې یــو پښــتون جانــان مونــدلے دے
ځکـــــه مقـــــابلې تـــــه راوتلـــــې یـــــم

بیا مې لاس وهـي پـه تـور اوربـل کښـې نـن
بیــا یــې نــن شــین غــر تــه خېژولــې یــم

مـري کـه پـاتې کېـږي غېـر زمـا پـرې څـۀ
بســـۀ دَ چـــې اَبــراش پــه لاس نیــولې یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغـه چـې پـه کاتـۀ شي دا زړۀ مـې داسـې داسـې
ګـوګل نـه پـه واتـۀ شي دا زړۀ مـې داسـې داسـې

تـالی خورمـه ځنګېـږم دَ فکـر پـه تـالونو
زلفان يې چې خـوارۀ شي دا زړۀ مـې داسـې داسـې

چـې ځـير راتـه وګـوري هغـه پـه اودو سـترګو
هـر زخـم مـې اودۀ شي دا زړۀ مـې داسـې داسـې

والله چـې مـا پښـتون کـړي بانـۀ تېـرۀ تېـرۀ يـې
رانېـغ چـې پښـتانۀ شي دا زړۀ مـې داسـې داسـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم مستقبل دَ پاکستان

دَ ماسخوتن ګپ — دَ پېښور اے پي اېس واقعه

ماشوم:

خوراکی تا له به دَ سرو ښکلي والی راوړمه
تندي له ټیک هم به دي پوزې له نتکی راوړمه
باباجي! تا له به هم ښکلي شملاګی راوړمه
مورجاني تا له به هم ښه ښکلي شاړی راوړمه

ملالے تۀ ولې خفه یې تا له څۀ راوړمه
تا له به سپین او سرۀ پاپړ او ډېر خوارۀ راوړمه

خو دا به هله راوړم کله چې زۀ ځوان شمه
جوړ چې دَ علم په قوت غټ پهلوان شمه

مور بي بي:

دا ارمانونه دې پوره کړه خدائے زما بچیه
زما په خلۀ او په زړۀ دغه دَ دعا بچیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا مســـتقبل دې وي روښـــان رڼـــا بچيـــه
تـــل دې ودانـــه وي پـــه تـــا زمـــا دنيـــا بچيـــه
بـس دې اودهٔ شــه نــور مجلــس بــه کــوو بيــا بچيــه

ښــهٔ دَ مورجــانې لــږ هــوم ورک کــوم اودهٔ بــه شــمه
چې څهٔ نـه څـهٔ وکـړم، پـوهېږم څـهٔ نـه څـهٔ بـه شـمه

پــه دې ورهٔ وجــود يــې دومــره غټــه شــپه تېــره کــړه
دَ څــهٔ نــه څــهٔ دَ پــاره شــپه يــې شــوګيره تېــره کــړه

اوبــهٔ مــې ګرمــې کړلــې مــورې اودســونه وکــړئ
هلــه راپــاڅئ اذان شــوے دے مونځونــه وکــړئ
دَ خېـــر دَ پـــاره دعا اوغـــواړئ نفلونـــه وکـــړئ
الله پــه غوښــته خوشــحالېږي تــرې ســوالونه وکــړئ

مورجــانې مــا تــلاوت کــړې مــا نفلونــه کــړي
دَ لوے خدائے نه مې سـوالونه غرونـه غـرو نـه کـړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ پاکستان دَ ترقۍ او خوشحالۍ دَ پاره
په خصوصي توګه دَ دې دهشت ګردۍ دَ پاره

دَ سکول جامې مې اچولې دي تیار یمه زهٔ
وېن به رادرومي بس دَ وېن په انتظار یمه زهٔ

لکه چې وېن راغے مورجانې هارنونه کوي
زما دوستان هم دَ بهر نه اوازونه کوي

هله مورجانې په تېښن کښې راله څهٔ واچوه
نیمه اګۍ ورسره نیمه پراټهٔ واچوه
مورجانې لږ راله دې سترګو کښې رانجهٔ واچوه
خوراکۍ تهٔ راله دې مټو کښې بستهٔ واچوه

مورې رخصت راکوه لاړمه دَ خدائے په امان
څهٔ په خندا خندا خپل سکول ته لاړل دا ماشومان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خــو دا خنــدا دَ هــر ماشــوم شــوه پــه ژړا بــدله
پــه یــو ســاعت کښــې شــوله دا خــوارۀ فضــا بــدله

څــو ټوپــک زنــو پــه دې ســکول بانــدې حملــه وکــړه
ټــولې نــــړۍ دَ دغـــــې ظلــــم ننــــداره وکــــړه

مــۀ وژنــه مــۀ مــې وژنــه زۀ ماشــوم نــادان یمــه
زۀ خـــو دَ هیڅـــا نـــۀ دَ ســـود او نـــۀ دَ زیـــان یمـــه
زۀ دَ ادکـــې مـــور دَ خـــوږ زړګـــې درمـــان یمـــه
تـــۀ هـــم انســـان یـــې آخـــر زۀ هـــم یـــو انســـان یمـــه

دغســـې نـــۀ ده چـــې فقـــط زمـــا دَ ځـــان قاتـــل یـــې
زمـــا دَ مـــور بـــې بـــې زمـــا دَ باباجـــان قاتـــل یـــې
دَ انســـانیت قاتـــل یـــې هـــم دَ مســـلمان قاتـــل یـــې
زمـــا دَ دیـــن قاتـــل یـــې هـــم مـــې دَ ایمـــان قاتـــل یـــې
دَ وخـــت قاتلـــه تـــۀ زمـــا دَ هـــر ارمـــان قاتـــل یـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَپښتو نخوا په هر یو کور کښې دې ویرونه جــوړ کړل
زمـا دې زړه پیښــور زړهٔ کښــې دې زخمونـه جوړ کړل
ظالمــه تــا خــو دَ ظلمونــو ریکارډونــه جــوړ کــړل
دَ ماشــومانو دَ سرو وینــو دې ډنډونــه جــوړ کــړل

زمـــا تـــور سرې او ګلونـــه ماشـــومان قتلـــوې
دا ماشـــومان نـــه، ډاکټـــران پروفېســـران قتلـــوې
دې مــا اَبــراش خټــک مــذهب زمــا ایمــان قتلــوې
پــه حقیقــت کښــې مســتقبل دَ پاکســتان قتلــوې

خـــو دا مـــې واوره اې قاتلـــه پـــه کهـــلاو غوربونـــو
بـــدل بـــه اخلـــم درنـــه زهٔ پښـــتون دَ دې ظلمونـــو

تـــل بـــه دَ ســـتا دا دَ ظلمونـــو سلســـلې نـــهٔ وي
زمــا پــه وینــو بــه تــل ســتا منګلــې سرې نــهٔ وي

ســتا دا منګلــې تــر څنګلــو کــټ کــولې شـــمه
دغســـې تـــا هـــم پـــه سرو ســـترګو ژړولـــې شـــمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مظلوم

کور کنبې مې وژنې په بیدیا مې وژنې
په څۀ ګناه په څۀ خطا مې وژنې

نۀ مې کوټه نۀ مې حجره محفوظه
که په جمات کنبې یم هم بیا مې وژنې

زۀ درته ګورمه بې وسه ماشوم
تۀ مې بې وژنې بابا مې وژنې

زۀ ستا دَ خوي خصلت پالنه کوم
تۀ زما خوي وژنې ادا مې وژنې

<><><><><><><><><><><><>

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغه چې نشته ده اختر څهٔ عجیبه غوندې دے
هر ماښامےاو هرسحر څهٔ عجیبه غوندې دے

لکه غلبیل سورې-سورې شواُف یې هم ونهٔ کهٔ
زما پښتون زخمي ځیگر څهٔ عجیبه غوندې دے

په څهٔ گناه په څهٔ خطا ما ته دا ښهٔ نهٔ گورې
هر یو نظر هر یو بشر څهٔ عجیبه غوندې دے

دَ حق خبره خو کوي خو حق گویي نهٔ کوي
زما منبر زما رهبر څهٔ عجیبه غوندې دے

وایي مات ښهٔ یم او کټ ښهٔ یم تیتیدلې نهٔ شم
دا سر خوړلے زما سر څهٔ عجیبه غوندې دے

په ما ابراش یې چارې وکړې په خندا خندا کښې
دا دغې وخت دا ستمگر څهٔ عجیبه غوندې دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تـا کـه دَ هـاړ دَ اوړي نمـر کړلـو ځـان
ما هم ګڼ سورے درون شـجر کړلـو ځـان

زۀ دَ جرګـــو نـــه پـــه شـــا رانغلمـــه
تاکـه هـر خـو هـم مـرور کړلـو ځـان

چـې پـه محشـر بـه مـې دَ اور نـه ساتـې
پـه داسـې نـور مـې منـور کړلـو ځـان

تـهٔ کــه پــه نــهٔ خــبره شر جــوړوې
مـا پـه امـان دَ هـر يـو شر کړلـو ځـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سپرلیه راشه رنګینې راوړه
مونږ له پیغام دَ خوشحالۍ راوړه

زمونږ کوڅې کښې کوم ښکلا به چې وو
هغه خوند رنګ دَ زندګۍ راوړه

سوکړه ختمه که نیستي ختمه که
مونږ له سامان دَ سوکالۍ راوړه

زمونږ دَ ژوند ناوې چې بیا سینګار شي
دَ سرو نتکې دَ سرو ولۍ راوړه

دَ نوي کال سپرلیه خدائے دَ پاره
دَ پیغلې شال راوړه شاړۍ راوړه

اَبراش ختټک وایمه ګجې ګجې
زما رینښې پګړۍ راوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګي

بې له خدایه چې دَ بـل چـا سر ټیټـې کـړم
پـه دې کار بـه ځـان له ګرانـه زندګـې کـړم

الباســط او القــابض چــې هغــه ذات دے
څـهٔ حاجـت چـې دَ بنـدګانو بندګــې کـړم

چې دَ بل دَ ژوند په لار کښې خنډ او خاریـم
هم په دې بـه دَ خپـل ژونـد لاره ازغــې کـړم

هر حاجت مې دې له غېره خداے مې هېر دے
ځکه زهٔ اَبراش په ژوند کښې اسویلــې کـړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لواغر

کــه یــې ســیمه او کــه غــر دے ماشــاءﷲ
لـــــواغر خـــــو لـــــواغر دے ماشـــــاءﷲ

که ورۀ دي کـه ځوانـان او کـه سـپین ږیـري
دلتـــــه هـــــر یـــــو بهـــــادر دے ماشـــــاءﷲ

دې ازاد دَ جهالـــــت تـــــورو تیـــــارو نـــــه
لکـــــه روڼ هســـــې قمـــــر دے ماشـــــاءﷲ

پــه لیــدو یــې چــې بیمــار زړونــه رغیــږي
عجیبـــــه یـــــې مـــــازدیګر دے ماشـــــاءﷲ

دغـــــه دواړه یـــــې دَ یـــــوتر بلـــــه تېـــــر دي
کـــه قلـــم او کـــه خنجـــر دے ماشـــاءﷲ

زۀ اَبــراش ختہــک بــه یــې زار دَ لــواغر کــړم
کــه مــې سر او کــه مــې زر دے ماشــاءﷲ

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم

دَ علم په قوت جوړ زورور شه راځه
خاوند دَ هر یو څیز دَ بحرو بَر شه راځه

ربښتیا طالب علم شه حصول دَ علم وکه
دَهر چا نه بهتر او بالاتر شه راځه

که علم دې حاصل کړ دا دې توره ده هم ډهال
غالب شه او محفوظ دَ هر یو شر شه راځه

دَ علم په رڼا دَ جهالت تیارې که ختمې
په تکه توره شپه کښې روڼ سحر شه راځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظـرېـې چـې تـر عرشـه لامکانـه پـورې رسي
دَ زمکــې پــه مـخ داســې یـو نظـر شــه راځــه

دا سر په سرحساب نۀ دے چې هر چا ته ټيټېـږي
ټيټېــږي چــې الله تــه داســې سر شــه راځــه

دې ما ابراش خټک دې نصـيحت تـه فهـم وکـه
خـبر پـه خپـل بهبـود پـه خپـل ضرر شـه راځـه

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاینه

دا دې غندنې دې هم یو جهان مننه کوم
خلۀ مې دې ماته شي چې زۀ پرې ستا غندنه کوم

بې ځایه مه کوه تنقید مې په تخلیق او تحریر
زۀ دَ تخلیق او خپل تحریر ګره کتنه کوم

ارمان پرې وریږوه ښې ډېرې پوښتنې وکه
زۀ ډېرې نۀ کوم یوه درنه پوښتنه کوم

دا راته وایه حاسده چې تۀ ولې سوزې
زۀ چې غزل کښې دَ شین غر دَ پاسه تلنه کوم

ستا خو عادت دے که دې زۀ هر ځاے غندلې یمه
مګر اَبراش به دې په هر ځاے کښې ستاینه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسد

دَ کینې ډک دا خچن زړونه مـو وینځـل غـواړي
دلتـــه فضـــا دَ روورلـــی قـــائمول غـــواړي

حاسده تا چې په خپل حسد او کینه سـاز کـړې
دا دې محـــــل دا بنیادونــــه نـــړول غـــواړي

دا غټ شجر چې ایاري یـې تا پـه حسـد کـړې
دَ دې شـــجر دَ تنـــې جـــرړې کټکـــول غـــواړي

سُر که مُطربـه راشـه نـن دَ خپـل ربـاب تارونـه
دا فضـــاګانې دا اهونــــه ختمـــول غـــواړي

وچپـړه بیـا مسـتې نعمـې ربـاب له تڼـګ ورکـه
دا دَ غمونــو نــه ډک زړونــه خندېـدل غـواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خُلهٔ

غټـان کـه بـد وايـــي کــه ښـهٔ وايــي
بد يې څـوک نـهٔ ګڼــي چې ښـهٔ وايــي

دا دَ غټــانو خلــهٔ ده بــاک يـــې نشــته
شــــپږو تـــه شــــپږ او کــــه آتــــهٔ وايـــــي

چـــې پـــه معــنیٰ دَ پښــتو نـــهٔ پـــوهيږي
هغـــه هـــم ځـــان تـــه پښــتانهٔ وايـــي

دې ما اَبراش خټک دې خـوارې خلـې تـه
څوک داسې شته چې ورتـه خلـهٔ وايــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خار

که خاوند یم کـه فرزنـد یـم او کـه پـلاریـم
دَ ایمـان متـاع چـې نـهٔ لرمـه خـواریـم

دَ دنیـا متـاع کـه نـهٔ لـرم بـاک نشـته
چـې متـاع دَ دیـن لرمـه غـټ مـالداریـم

ګلـه ګل یـې تـهٔ زمـا دَ دواړو سـترګو
پـروا نشـته کـه دَ سـتا سترګوکښـې خـاریـم

خـدایـے دې تـا زمـا دَ لاسـه ازار نـهٔ کـه
سـتا دَ لاسـه کـه زهٔ سـل ځلـه ازاریـم

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نـهٔ مـې غـزل دَ مینـې اوري نـهٔ تپـه دَ مینـې
پـه څـهٔ اټکل جانـان تـه وکړمـه قیصـه دَ مینـې

هغـه کـه مینـه مینـه وایـي خـو دَ شـونډو پـه سر
زمـا پـه زړهٔ کښې دَ محکمـه اراده دَ مینـې

که یې هـر څـو هـم پـه وعـدې پسې وعـده وکـړله
مګـر پـوره یـې یـوه هـم نـهٔ کـړه وعـده دَ مینـې

دا چـې شروع ده نـن زمـا او دَ جانـان تـر مینځـه
انجـام بـه مومـي او کـه نـه دغـه ډرامـه دَ مینـې

هـر چـې راځـي زمـا پـه سر او پـه زړهٔ ښـېږي لګـوي
څوک داسې شته چې مـا له راکـړي حوصـله دَ مینـې

دا نفرتونـه دا ظلمونـه چـې خونـدي شي پکښـې
غـواړم پـه پاکـه زمکـه داسـې زلـزله دَ مینـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خــیرات دَ امــن بــه تــرے غــواړم دَ وطــن دَ پــاره
جګــه شــمله بــه ورله ږدم پــه سر تحفــه دَ مینــې

دا چې یادېږم په هـر ځـاے کښـې دَ نفـرت پـه نامـه
بیـا بـه اوچتـه کـړم پـه درسـت جهـان نامـه دَ مینـې

ګـــر دَ اُلفـــت دَ ګل بـــه وکـــړم دَ نفـــرت پـــه للمـــه
بیـــا بـــه تخلیـــق کـــړم یـــوه نـــوې افســـانه دَ مینـــې

جذبـــه دَ مینـــې بـــه یـــې خاځخـــا راولـــړزوي
که یې محسوسه کړه زما زړهٔ کښـې جذبـه دَ مینـې

امیــد قــوي دے چــې راکــوز شي دَ نفــرت له بامــه
کــه پــه نظــر یــې شــوه زمــا پــه تــن جامــه دَ مینــې

دعا کــوئ چــې روغــه وکــړي ټوپــک وغورځــوي
بیـــا ورله بیایمـــه اَبـــراش خټـــک جرګـــه دَ مینـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا زړۀ زما مالدار دے چې نادار ښکښي اوسيږي
دا زړه دَ ستا نادار دے چې مالدار ښکښي اوسيږي

روښان به په رڼا دَ معرفت نۀ شي هيڅکله
تر څو چې دا درهم او دا دينار ښکښي اوسيږي

دا ستا په دې يو متهي زړۀ کښې خوار ځايږي کله
بس دغه څو شتۀ من خلک په شمار ښکښي اوسيږي

دا زړۀ دې تر هغې پورې په زړونو کښې مۀ شماره
تر څو چې دا مېخوار او دنيادار ښکښي اوسيږي

دَ ګلو باغيچه ده خو دَ پاره دَمالدار
دَ خوار غريب دَ پاره سور انګار ښکښي اوسيږي

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرې لمبې

څۀ تودې سرې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې
ډېرې اندېښنې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

نۀ مې څوک همدرد او نۀ غمخوار په سترګو ولیدۀ
تکې تورې شپې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

ختمه یوه نۀ وي په قیصې پسې قیصه راځي
څۀ ډېرې قیصې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

مۀ مې پوښته نوره دا شین غر دَ لواغر کسه
دغه شان درانې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

راشه که مې ګورې په ایرو کښې له لوګېږمه
تکې سرې لمبې مې په دې خپلې شمزۍ تېرې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که منګلي دې هر څو کړې په اترنګ رنګ
پټ به نۀ کړے پرې زما دَ وینې رنګ

دَ ننګیال بابا په رنګ به غالب نۀ شې
وې به دغسې مغلوب ستا دا اورنګ رنګ

زۀ نمسے دَ ننګیالي بابا ننګیال یم
په عالم کښې دې ښکاره زما دَ ننګ رنګ

په باطن کښې دَ سیرت ښکلا یې ګوره
په ظاهر صورت یې مۀ غنده بد رنګ رنګ

هر یو رنګ له خپله رنګه، بویي له بویه
په لونګ کښې چا لیدلے دے دَ بنګ رنګ

زۀ اَبراش خټک دَ امن طلبګار یم
ستا په روڼ جبین عیان ښکاري دَ جنګ رنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

پــه ســیم و زر رانــه ایمــان اخلــي
پــه سـپینه ورځ یـې پـه میـدان اخلــي

ســخته یــوه یــې وي له بلــې ســخته
پـه خـو خـو رنـګ مـې امتحـان اخلــي

پـوره بـه نـهٔ شي دغـه خـواب دَ اورنـګ
چــې پــه دولــت بــه دې افغــان اخلــي

فرنــګ کــه مــا له ســپین و زر راکــوي
خـو پـه بـدل کنبـې رانـه ځـان اخلــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوڅ لغړ

بـد بنـده دَ پـاک سـبحان شي بـد انـدېش
بـې مقصـده چـې ګويـان شي بـد انـدېش

پـــه يـــوه ګـــړۍ يـــوه پـــه بلـــه، بلـــه
زر منکـــر دَ خپـــل بيـــان شي بـــد انـــدېش

لکـه بـت ولاړ دَ ژونـد پـه مرحلـو کښـې
نـــۀ روان او نـــۀ کاروان شي بـــد انـــدېش

دَ دې خپلـــې پـــوچ ګويـــۍ له برکتـــه
نـــۀ ودان او نـــۀ کامـــران شي بـــد انـــدېش

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل آشـول کانـدي آَغــې يـې نصـیب نـۀ شي
ځــان له تنـــدر دَ آســمان شي بـــد انـــدېش

لـــوخ لغـــړ او اواره پـــه جهـــان تېـــر شي
نـــۀ دَ بـــل او نـــۀ دَ ځـــان شي بـــد انـــدېش

ځان که هر څۀ هر څـۀ شـمېري اخـر دا چـې
بـــې وزره بـــې پایـــان شي بـــد انـــدېش

نتیجـــه یـــې اخـــر دا شي اَبـــراش وایـــم
پـه ایمـان خـلاص دَ ایمـان شي بـد انـدېش

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

صداقت

ارتکـــــي دَ قناعـــــت سره تړلـــــې
کامرانـــي دَ غـــټ همـــت سره تړلـــې

پوشیده دي غټ عزت په ښهٔ خصلت کښې
بـــې ارزي دَبـــد خصـــلت سره تړلـــې

بـد خصـلت دَ بـدنامی باعـث جـوړیږي
نیـک نامـــي دَ ښـهٔ خصـلت سره تړلـې

صــداقت او پــوچ ګویـــي دي سره لــرے
صـــاف ګویـــي دَ صـــداقت سره تړلـــې

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت

نــه سر تــه بالبنــت نــۀ پــه سر چــت لــرم
خيــال لکــه اســمان هســـې اوچــت لــرم

خــود پــه راپســـې وي غاصـــبان دَ وخـــت
زړۀ کنبـــې چـــې جذبــه دَ حريـــت لـــرم

تــۀ خــان دَ محــل زۀ دَ جــونګړې خــان
ســتا کــه عــزت شــته زۀ هــم عــزت لــرم

تــا تــه مبــارک شــه دَ بنګلـــې جنـــت
زۀ پــه خپلــه خونــه کنبـــې جنـــت لـــرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـهٔ کـه سـیم وزر لـرې زمـا پـرې څـهٔ
زهٔ دَ فکـــرو فـــن غونـــدې دولـــت لـــرم

دا چـــې مـــې اغاز کـــړل نـــن درانـــهٔ ویـــل
دا خـــو دَ درانـــو درانـــو صـــحبت لـــرم

تـهٔ چـې پـه تپـه مـې یکـه زار وکـړې
زهٔ اَبـراش پـه زړهٔ کبنـې دا حسـرت لـرم

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

زمـــا نـــام زمـــا مقـــام دې زمـــا فـــن
نـــام راکـــړې غـــټ انعـــام دې زمـــا فـــن

هغه ځاے هغه منصب مـا لـره هـيڅ دے
چې په کوم ځاے کنبې بدنام دې زمـا فـن

چې په کـوم پلـؤ مـې بيايـې پسـې ځمـه
مقتـــدي دې هـــم امـــام دې زمـــا فـــن

هـــم پـــه دۀ مـــې ابتـــدا هـــم انتهـــا ده
هسـې نـه چـې چنـد ايـام دې زمـا فـن

برناحقه هر محفل او پـه هـر ځـاے کنبـې
تـا غنـدلې پـه هـر ګـام دې زمـا فـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

خامخــا یــې پــه غندنــه خفــه کېــږم
زمــا ځــان زمــا ګلفــام دې زمــا فــن

کــم علمــي او زمــا فــن دې سره لــرې
هــم اِدراک هــم احــترام دې زمــا فــن

چې په زور وي هغه فن وي يو څو ورځــې
چــې مــدام دې خــو الهــام دې زمــا فــن

دَ ازل کاتــب پــه برخــه کښــې راکــړې
فنــا نــۀ لــري مــدام دې زمــا فــن

که هــر څــۀ دې خــو دې مــا ابــراش دَ پــاره
ګل انـــدام او دل ارام دې زمـــا فـــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

اودهٔ جذبې

چــې پــه پښــتو قربانېــدلے نــهٔ شــم
هرګــز پښــتون ځــان تــه ويلــے نــهٔ شــم

زمـا پښـتو چـې بـې ننګـي ګنـې خـوک
دا اوتــې بــوتې يــې مــنلے نــهٔ شــم

دا دَ زړهٔ وباســـــه دَ وخـــــت قاتلـــــه
چــې زهٔ پښــتون دې لار نيــولے نــهٔ شــم

هغــه چــې هــر پــل زمــا سر مــاتوي
زهٔ يــې هــم ګل پــه سر ټــومبلے نــهٔ شــم

اوس بــه کفــن پــه سر تــړم ملګــرو
بـس دې نـور اوښـکې څـڅولے نـهٔ شـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خنګــه رهــبر، خنګــه دَ ژونــد ترجمــان
خپــل چاپېریــال چــې زۀ لیــدلے نــۀ شــم

قلــم بــه مــات کــړم نــور بــه نــۀ لیکمــه
اودۀ جــذبې چــې وینبــولے نــۀ شــم

داسې که خلۀ وي نــو چــې نــۀ وي ښــه ده
دَ حــق وینــا چــې پــرې کــولے نــۀ شم

ســتا دَ خــاطره خپــل خــاطر پــه لمبــو
اَبــراش خټــک نــور ســوزولے نــۀ شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

احترام

اورولـــــو له موقـــــع دَ کلام ورکـــــه
انعـام مـۀ ورکـوه خېـر دې دُشـنام ورکـه

اے خاونـــده دَ نومونـــو ډېـــرو ډېـــرو
راشـه نـن خـو دې گمنـامو له نـام ورکـه

تــا نوشــلې همېشــه ډکــې کاســې دي
راشه نن خو دې مسکین له یو جـام ورکـه

دا یــو ډېـر ښـۀ دَ شـاعر دَ پـاره ډېـر دي
دا لفظونــه خــوار شــاعر له انعــام ورکــه

که هـر څـو دَ غـټ مقـام سره گمنـام دے
دَ مقــام چــې مســتحق دے مقــام ورکــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ الـزام او دَ دُشـنام فـن خـو مـې نـهٔ دے
زړهٔ دَ سـتا چـې پـرې یخیـږي الـزام ورکـه

سـاه راښـکلي دم خـتلے راتـه ښـکاري
بـس دې نـور دې تخیـل له ارام ورکـه

افـتراق پـه محبـت کښـې کلـه کلـه
محبـت له اسـتحکام او دوام ورکـه

تش پـه خلـهٔ یـې دَ ادب وګـړے یـاد کـه
خـوار اَبـراش ختـہک له دا احـترام ورکـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

امید

مـا هـره شـپه صـبا کـړه دَ صـبا پـه طمـع طمـع
صـبا رابانـدې تېـر شي دَ بېګـا پـه طمـع طمـع

صـبا او دَ بېګـا پـه ځـاې نـن بیـا بیـا راتـه وایـي
دا پاتې ژونـد بـه تېـر شي دا دې بیـا پـه طمـع طمـع

حقدارکـه دَ جـزا نـهٔ یـم دَ یـار خلـهٔ دَ منظـوره
سزا دې راله راکـړي دَ جـزا پـه طمـع طمـع

لا شـمعې بلـوم اَبـراش خټـک دَ امیـدونو
پـه تکـه تـوره شـپه کښـې دَ رڼـا پـه طمـع طمـع

❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄❄

(c) ketabton.com: The Digital Library

وچ لرګے

چې پښتون یمه دا ځکه بد سړے یم
که نه دا چې دَ خوشحال بابا نمسے یم

څۀ ګناه او څۀ خطا خو په ما پور که
وچ په وچه دې په سترګو کښې ازغے یم

ستا دَ هر یو سوال ځواب راسره شته خو
دَ حیا او دَ پښتو نه وچ لرګے یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغلوب

یــو پښــتون یــم دَ جنــوب کــه دَ شــمال یــم
دَ ننګیـــال بابـــا نمســـے یمـــه ننګیـــال یـــم

شخصـیت زمـا مغلـوب دے غالـب نـۀ شـوم
کـــه هـــر څـــو هـــم زۀ وګـــړے باکمـــال یـــم

څـۀ یـې حـد شـته او کـه نـه دَ وخـت قاتلـه
کـــه نـــه دغســـې بـــه تـــل حـــلال حـــلال یـــم

دا زمـــا خپـــل وســـایل مـــې مســـایل دي
دَ اخـــتر دَ ورومنبـــی ورځـــې هـــلال یـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرۀ زما او سپین زما دي سـود يـې بـل خـوري
پــه ودانــې ودانــۍ کښــې زۀ کنګــال يــم

تــۀ پــوهېږې زۀ پــوهېږم چــې دا ولــې
نۀ چا حل کـړم نـۀ بـه حـل شـم هغـه سـوال يـم

حيثيــت زمــا مغلــو تســليم نــۀ کــړو
کـه هـر څـو هـم زۀ بـې مثلـه بـې مثـال يـم

زۀ پښــتون اَبــراش کــه څــم پــه اســمان بــره
دَ مغــل دَ پــاره نــن هــم خــواب و خيــال يــم

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام

هــــر یـــو انســـان چـــې بـــل انســـان قتلـــوي
پـــه حقیقـــت کښـــې دا خپـــل ځـــان قتلـــوي

دا مســـــلم نـــــهٔ دے نـــــهٔ اســـــلام پیژنـــــي
چـــــې پـــــه ناحقـــــه مســـــلمان قتلـــــوي

چرتـــــه دَ پیغلـــــو پـــــه خـــــون سرهٔ لاســـــونه
چرتـــــــه ګلونـــــــه ماشـــــــومان قتلـــــــوي

نهٔ یې څهٔ خوف شته نهٔ یـې تـرس پـه زړهٔ کښـې
ظـــــالم لګیـــــا دے مظلومـــــان قتلـــــوي

ظـــــــالم دَ ظلــــــم انتهـــــــا وکـــــــړله
پـــه ســـپینه ورځ مـــې پـــه میـــدان قتلـــوي

وایـــم اَبـــراش تبـــاه شـــه هغـــه خلـــک
څـــوک چـــې زمـــا غونـــدې خـــواران قتلـــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ حقیقت

زۀ چې خپلـه ژبـه سـتایم سـور کافـر شـم
تـهٔ چـې بلـه ژبـه ستایـې مسـلمان شـې

دَ ټوپک په ځائے به لاس کښې قلم واخلې
کـه قایـل پـه فلسـفه دَ باچـا خـان شـې

زۀ چـې ذکـر دَ انسـان کـوم شـیطان شـم
تهٔ چې ذکـر دَ شـیطان کـوې انسـان شـې

چـې مـې نـوم دَ پښـتنو پـه ژبـه راشي
مـا ایـره کـړې لمبـه جـوړه دَ نـیران شـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــه لار دَ پرمختـــګ او ترقـــۍ ده
که میئن په خپله ژبه په خپـل ځـان شـي

زۀ خویونــه دَ افغــان کــوم مغــل شــم
تــۀ خویونــه دَ مغـل کـوې افغـان شـي

خـوار اَبـراش دې پـه زبـان دې ازار کـړې
چې خان ووینې نـو هلتـه بـې زبـان شـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقتدي او مُلا

دلتـــه دَ ظلـــم انتهـــا ده، عجیبـــه قیصـــه ده
چرته چې ځـم زمـا قضـا ده، عجیبـه قیصـه ده

په سر مې ښې لګـوي دواړه یـو تـر بلـه تېـر دي
کـه مقتـدي او کـه مـلا ده ، عجیبـه قیصـه ده

دَ خیر ښېګړې بیخي نـوم او نشـان پـاتې نـهٔ دے
څهٔ عجیبـه غونـدې فضـا ده ، عجیبـه قیصـه ده

په ما اَبراش یې چارې وکړې په خندا خندا کښې
څــهٔ ســتمګره دا دنیــا ده عجیبــه قیصــه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ورک مې کړي له ځانه په کاتهٔ داسې
ورک لکه دَ کوره پښتانهٔ داسې

ښکله چې نهر بهر دَ کوره ځي
اوباسي زما نه زما زړهٔ داسې

بې مقصده نهٔ دي څهٔ قیصه خو شته
بیا یې چې اغاز کړل تلهٔ راتلهٔ داسې

زهٔ په تته ژبه امن غوارمه
ښکله چې ماشوم غواړي خوارهٔ داسې

ننګ یې په ډالر راځینې واخستهٔ
ماته یې کړه ماته زما خلهٔ داسې

✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡✡

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیثیت

په دې جنت جنت وطن کښې وحشیت نهٔ منم
په پاکه خاوره دَ اغیارو حکومت نهٔ منم

پښتو چې شاته غورځوي او انګریزي زده کوي
په پښتانه خاوره دَ هغو سکونت نهٔ منم

چې نهٔ مني څوک دَ پښتون او دَ پښتو حیثیت
زهٔ هم دَ هسې داسې خلکو حیثیت نهٔ منم

کوم بې کچه محبت دَ خپلې ژبې سره
دَ غیر دَ ژبې په خپل زړهٔ کښې محبت نهٔ منم

دَ زړهٔ حرم کښې مې تصویر بس هغه یو صورت دے
دَ زړهٔ حرم کښې بل صورت په یو صورت نهٔ منم

هر څهٔ چې وي نو مخ نیوے به یې مونږ خپله کوو
اَبراش خټک دلته دَ غیر مداخلت نهٔ منم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درګوهر

زمـا فـن زمـا کمـان دے زمـا تـیر دے
دَ حاسـد پـه زړۀ رسـا لګـي دلګـیر دے

نـۀ دَ زلـف نـۀ دَ لـب نـۀ دَ رخسـار دي
چې تخلیق مـې دَ تعمـیر دے بېنظـیر دے

درګـــوهر دي دَ شـــعور خاونـــد دَ پـــاره
ما چې کړې کوم تخلیق او کوم تعمـیر دے

پـــه برکـــت دَ عاقلانـــو مشـــرانو
په قلم کښې زما زور خلۀ کښې تـاثیر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حاسد حسد مې مخ پـه وړانـدې بیایــې
بې وقوف دے چې زما پـه فـن زهـیر دے

خواهشات مې تږل تر بنپو دي لاندې کړي
ما خپل نفس کلـک تـړلے پـه زنځـیر دے

زۀ قایــل دَ هســـې داســـې پـــیرۍ نـــۀیم
پیر مـې هغـه چې دَ سـل پیرانـو پـیر دے

مــا ابــراش ختــک پخــوا ؤ چــې لیــدلے
نن موندلې مـې دَ هغـه خـواب تعبـیر دے

❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

بینظیر

نـهٔ تغـیر او نـهٔ دَ سـتا غونـدې پـه ویـریـم
چـې قایـل دَ بیـداری او دَ شـبگیر یـم

هـر یـو حِـس او هـم ضـمیر زمـا ژونـدے دے
نـهٔ دَ سـتا غونـدې بـې حِسـه بـې ضـمیر یـم

تـاله خپلـه بدایـي امـیري بنایـي
زهٔ پـه خپلـې غریبـۍ کښـې غـټ امـیر یـم

بـې بقـا دي خوشـحالۍ پـه دي جهـان کښـې
پـه یـوه سـاعت خوشـحال پـه بـل دلګـیر یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــال متـــاع دَ دې جهـــان امـــیري نـــهٔ ده
دَ ایمـــان متـــاع چـــې نـــهٔ لـــرم فقـــیر یـــم

کـــړهٔ وړهٔ مـــې کـــه هـــر څـــو دَ ځـــوان زلـــمي دي
پـــه خیـــالاتو کښـــې پـــه مثـــل دَ یـــو پـــیر یـــم

چې مې ځان دَ ستا په رنـګ رنـګ کـړے نـهٔ دے
نـــو بـــه څنګـــه ســـتا دَ مینـــې دعـــویٰ ګـــیر یـــم

چـــې عنـــوان مـــې دَ غـــزل بینظـــیر کېښـــود
اَبـــراش ځکـــه پـــه ادب کښـــې بینظـــیر یـــم

❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا

ښکلې په دنیا دې کړم هم ښکلې په عقبیٰ دې کړم
تا چې په اعلیٰ نظر راوکتل اعلیٰ دې کړم

دغه زما خله چرته او داسې خندیدهٔ چرته
دا دَ ستا عطا ده چې نن داسې په خندا دې کړم

ستا دَ سخاوت او نفاست اثر مې واخستهٔ
پاک دې کړم، بې باک دې کړم، سخې دې کړم پارسا دې کړم

ورک ومه ګمنام ومه بیخي لکه چې نهٔ ومه
ډېر ډېر تشکر مهربانۍ چې راپیدا دې کړم

چرته زما سر او دانایي او بینایي چرته
دا هم ستا احسان دے چې بینا دې کړم دانا دې کړم

چرته دا مقام او چرته زهٔ مسکین ابراش ختټک
تکه توره شپه ومه رڼا دې کړم صبا دې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

تـــهٔ زمـــا دَ ژونـــد خـــوارهٔ او تـــهٔ یـــې خونـــد
بـــې له تـــا پیکـــه پیکـــه دې زمـــا ژونـــد

لکـــه لال چـــې پـــه ایـــرو کښـــې نـــهٔ پټیـــږي
داســـې تـــهٔ یـــې پـــه خوبـــانو کښـــې څرګنـــد

دا کمـــال دے ســـتا دَ مینـــې زمـــا نـــهٔ دے
چـــې یـــې زهٔ کـــړم ســـخن ور او هـــنر منـــد

سر نګـــون او حاجـــت منـــد دَخپـــل دلـــبر یـــم
خـــدایے مـــې مـــهٔ کـــړه دَ بـــل هیچـــا حاجـــت منـــد

اے باطلـــه پـــه کهـــلاو غـــوږ ویـــې واوره
یـــــار زمـــــا او زهٔ دَ یـــــار سره پیونـــــد

زهٔ ابـــراش ختـــک یـــې نـــهٔ شـــم هیـــرولے
اے واعظـــه راتـــه مـــه کـــوه دا پنـــد

(c) ketabton.com: The Digital Library

رحمت

بـــاران پـــه مـــاوریږي دَ دوران دَ ســـتمونو
عـلاج بـه راله څـوک وکـړي دَزړهٔ دَ پرهرونـو

وطن ازغـي ازغـي زمـا هـم تـن زخمـــي زخمـــي
مطربـــه قيصـــه مـــه چېـــړه دَ تـــار او دَ ســـازونو

زمـا پښـتنه پېغلـه جـل وهلـې ځنې سـپورې
خـــبرې راتـــه مـــه کـــوه دَ زلفـــو دَ تـــالونو

دَ زمکې په مخ نشته نـن بـيخي لکـه چـې نـهٔ وو
يادونه مې په زړهٔ کښـې شـته دَ دنګـو چنـارونو

کـوم بـه تـا هـم خامخـا زمـا دَ جانـان غمـه
که لږ غوندې اوزګـار شـم دَ دوران دَ دې غمونـو

دَ غـم تـورې وريځـې بـه رحمـت را اوريـږي
لا شـــمعې بلـــوم اَبـــراش ختـــک دَ اميـــدونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښپې بربنډې

زمـــا کلـــې زمـــا کـــور تـــهٔ یـــې وینـــې او کـــه نـــه
چـې ایـره شـو لکـه سـکور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

چاتوپک لاس کښې راوړے چا خنجرلاس کښې نیـولې
ازمایـــې چـــې مـــا زور تـــهٔ یـــې وینـــې او کـــه نـــه

څنې سپورې شوندې تـراړې تـورو غرونـو کښـې روانـه
دا زمـــا پښـــتنه خـــور تـــهٔ یـــې وینـــې او کـــه نـــه

داماشـوم پـه خېټـه اوږے دا پـه سرهٔ نمـر چـې روان دے
ښـــپې بربنـــډې او سرتـــور تـــهٔ یـــې وینـــې او کـــه نـــه

مســـتقبل بـــه دَ دهٔ څـــهٔ وي دا ماشـــوم چـــې رالویـــږي
نـهٔ یـې پـلار شـته نـهٔ یـې مـور تـهٔ یـې وینـې او کـه نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خزان

دَ دې وطن خواران چې وچه ډوډۍ هم نـهٔ مـومي
زهٔ دَ چرګــانو، پلاونــو قيصـــه ښنګـــه وکـــړم

چرته سورۍ شوم په ټوپک چرته ټکړې په خنجر
په داسې حال کښې دَ خوندونو قيصه ښنګه وکړم

مرۍ مې کټ شوه په ټېغونو سر مې پـانې نـهٔ شـو
زهٔ دَ شــملې او دســتارونو قيصــه ښنګــه وکــړم

په تتـه ژبـه چـې مـم، مـم وايــي بـې بـې لټـوي
دَ دې ماشوم دَ خلې آهونـو قيصـه ښنګـه وکـړم

په پښتونخوا کښــې چــې الــوزي دَ خــزان بادونــه
اَبــراش ختــک دَ بهــارونو قيصـــه ښنګــه وکــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا اشــنا

هــر ســاعت چــې دَ دنیــا پــه تمنــا یــم
زۀ پــه کومــه خلــۀ دا وایــم چــې دانــا یــم

کــه اشــنا یــم خــودَ غیــرو دَ مذهبــه
هــاے افســوس دَ خپــل مذهبــه نــا اشــنا یــم

که همېش مــې عــزت لــوټ شــو دَ تــورسرو
زۀ یــې نــۀ ویــنم پــه برغــو ناپینــا یــم

کــه وارۀ زمــا دَ چــم پــه چغــو سر دي
زۀ بې غمه په خپل کــور کښې پــه ګــډا یــم

دا ده خپلــې مــورنۍ ژبــې ازار دے
دا چې نن پښتون پــه درســت جهــان رســوا یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تول ښکلي پسخېږي دَ ستا حسن ته
وړاندې وروستو کېږي دَ ستا حسن ته

ګل که درته وایم خو دَ مینې نه
ګل کله رسېږي دَ ستا حسن ته

ګل چې ستا دَ سروې په شان قد وینې
خود به خیرانېږي دَ ستا حسن ته

څنګه درنه سوال دَ بوسې وکړمه
خلۀ مې نۀ جوړېږي دَ ستا حسن ته

هر یو نازنین دَ سپېلني غوندې
ښۀ دې چې لوګېږي دَ ستا حسن ته

وایمه ابراش چې دا کېدے نۀ شي
بل چې وررسېږي دَ ستا حسن ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور خال

پټ پنهم دې کړمه بې تیغه حلال
چا به نهٔ وي کړې دغسې کمال

له چشمانو زما اوښکې داسې اووري
لکه اووري چې باران په پشکال

مودې وشوې چې له کلي مسافر یم
نهٔ مې حال پوښتې دلبره نهٔ احوال

نن خو بیا راته جانانه ډېر یادېږي
ستا په سپینه غونډه زنه کښې تور خال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ کـــرم نظـــر پـــه مـــا مســـافر وکـــړه
دا منـــــت درتـــــه کومـــــه او دا ســـــوال

پـه محفـل کښـې چـې بـه تـا تـه نېـغ کاتـۀ کـه
دَ بـــل ښـــکلي څـــۀ جـــرأت او څـــۀ مجـــال

ډیلیـــټ کـــړے دې اَبـــراش لکـــه دَ زړۀ یـــم
نـــۀ دې کال راځـــي جانانـــه نـــۀ مِـــس کال

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖❖❖❖
❖❖❖❖❖
❖❖❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوکۍ

څوک چې تا نهٔ مني، رهبریې ګڼي
دَ ستا چې سر ماتوي سریې ګڼي

زهٔ سخن وریم سخن ور نهٔ شومه
هغه چې نهٔ دې سخن وریې ګڼي

په خوار نادار باندې چې نه پرېوزي
نظر که نهٔ دې هم نظریې ګڼي

دَ ستا په ژوند چې لکه شپه خور شوې
په برغو ړوند شې سپین سحریې ګڼي

نهٔ یې ثمر شته نهٔ یې سیورے په چا
که وچ ډنډر دې درون شجریې ګڼي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــې دَ مقــام او دَ شــوکې خاونــد دے
کــه بــې بصــر دے مبصــریــږي ګڼــي

دَ امـــیرۍ او دَ شـــوکې پـــه وجـــه
دغــه خســـنې لکــه غــریـــږي ګڼـــي

سیورے یې هم شته او ثمر هــم پکښې
چې بې شوکې دې وچ ونــړیــږي ګڼي

غریب کــه سرۀ وایــي پــه سپینو حساب
امـیر کــه سپین وایــي سرۀ زریــږي ګڼي

اَبــراش ختــک دَ غریبـــۍ پـــه وجـــه
کــه غــر دې هــم دَ مــچ وزریــږي ګڼــي

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړمې اوښکې

پــه نــوي کال کښــې دَ حــالاتو بهــترۍ دَ پــاره
دَ دې ملـــت دَ خپلـــواکۍ او خوشـــحالۍ دَ پــاره
دَ خـــوار غریـــب دَ ژنـــدګۍ او ســـوکالۍ دَ پــاره
دَ پیغلـــې شـــال او دَ دې خپلـــې شـــملاګۍ دَ پــاره

اول دَ ځـــان او بیـــا دَ بـــل محاســـبه پکـــار ده
پــه نــوي کال کښــې یــوه نــوې تجربــه پکــار ده
چرتــه چــې نــۀ وي شــوې دغســې قیصــه پکــار ده
نــوې داســتان او یــوه نــوې افســانه پکــار ده
دَ عقـــل فهـــم سره وینـــه هـــم تـــوده پکـــار ده
زړونـــه چـــې ولـــړزوي دغســـې جذبــه پکـــار ده

داســې جذبــه نــوې قیصــه زړۀ کښــې لــرو او کــه نــه؟
دِ خپــل بابــا او دَ نیـــکۀ پــه پــل بــه ځــو او کــه نــه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تـــوره شـــپه بـــه پـــه رڼـــا کښـــې بـــدلو او کـــه نـــه؟
دا بـــد امـــنې او دا نیســـتې بـــه ختمـــوو او کـــه نـــه؟
دِ خپـــل بابـــا دَ شـــملاګې پـــت بـــه ســـاتو او کـــه نـــه؟
دې نـــوې نســـل له بـــه امـــن ورکـــوو او کـــه نـــه؟
نـــاوې دَ ژونـــد لـــره بـــه سر ځنـــه کـــوو او کـــه نـــه؟
پـــه تـــور اوربـــل کښـــې بـــه ګلونـــه ورله ږدو او کـــه نـــه؟

کـه نـه بس تـش مـو پـه کلبونـو کښـې ډانسـونه وکـړل
دَ خپـــر دَ پـــاره نـــهٔ دعا نـــهٔ مـــو نفلونـــه وکـــړل
نـهٔ خـدائے تـه وژړیـدو نـهٔ مـو تـرې سـوالونه وکـړل
چاشـــوګیره وکـــړه او چـــا پکښـــې خوبونـــه وکـــړل
څـوک نهـر پـاتې شـول او چـا ښـهٔ خوراکونـه اوکـړل
چـا مـوم بتـې بلـې کـړې چـا پکښـې ډزونـه وکـړل
چـــا پـــه یوبـــل بانـــدې تکونـــه اعتراضـــونه وکـــړل
خـدائے مـو خفـه کـهٔ تـول مـو داسـې عملونـه وکـړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــه خپــل عمــل دَ لارې مــل دے راتــه دا اوایــئ
زمـــا دوســـتانو ادیـــانو خامخـــا اوایـــئ
اَبــراش خټــک وایــم چــې نــن صــفا صــفا اوایــئ
اخــتر بــه راشي پــه دې حــال کښــې پــه رښــتیا اوایــئ

کــه دا مــو حــال وي تمنــا دَ اخترونــو مــهٔ کــړئ
تــل بــه خــزان وي تــذکره دَ بهــارونو مــهٔ کــړئ
ګــورئ دَ چــا سره وعــده دَ سرو ګلونــو مــهٔ کــړئ

دَ سرو ګلونــو بــاغ بــه بیــا دلتــه سمســور نــهٔ شي
ودان بــه بیــا زمــونږه دا وران شــوې کــور نــهٔ شي
حــق بــه رانــهٔ شي دَ باطــل بــه خــتم زور نــهٔ شي
زمــونږ پــه غوښــو بــه مــارهٔ دا آدم خــور نــهٔ شي
عــزت محفــوظ بــه تــرې زمــونږ دَ مــور او خــور نــهٔ شي
پــه ګودرونــو بــه جــوړ بیــا دَ پیغلــو شــور نــهٔ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نــهٔ مــو جومــات نــهٔ مــو حجــره نــهٔ مــو مــلا پــاتې ده
دلتـــه کښـــې پـــاتې ده دَ غـــم تـــوره بـــلا پـــاتې ده
نـــهٔ خوشـــحالي شـــته نـــهٔ خنـــدا يـــوه ژړا پـــاتې ده
دغـــه ژړا فقـــط پـــه خلـــهٔ زمـــا او ســـتا پـــاتې ده

زمـــونږ دا ترمـــې ترمـــې اوښـــکې ليـــدران نـــهٔ ويـــنې
پـه سرو لمبـو کښـې سـوے لـوے زمـونږ ځـان نـهٔ ويـنې
زمـــونږ تـــورسرې او ګلونـــه ماشـــومان نـــهٔ ويـــنې
ټول په خپل سـود پسـې لګيـا دي زمـونږ زيـان نـهٔ ويـنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم او خنجر

دَ بابـــا پـــه شـــان قلـــم او خنجـــر غـــواړم
زهٔ پـــه خپـــل ســـیرت کښــې هســـې اثـــر غـــواړم

امتیـــاز چـــې پـــه امـــیر غریـــب کښـــې نـــهٔ کا
دا نظـــــر له خدایـــــه داســـــې نظـــــر غـــــواړم

سرنګـــون چـــې دَ امـــیر پـــه درشـــل نـــهٔوي
دَ ازل کاتــــــب نـــــه دغســــــې سر غـــــواړم

رهنمـــا او فـــیض رســـا چـــې دَ هـــر چـــا وي
الٰـــــهي زهٔ درنـــــه هغـــــه هـــــنر غـــــواړم

دربــــدر دَچـــــادَ لاســــه چـــــې افغـــــان دے
هغـــــه خلـــــک له خپـــــل دره بـــــدر غـــــواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې رهبر یې خوشحال خان یا باچا خان وي
دِ پښتون دَ پاره داسې لښکر غواړم

چې به لوبې رنګ په رنګ پکښې کېدلې
هغه ښکلې او رنګین مازدیګر غواړم

چې دَ امن شادر خور په پښتونخوا شو
دَ قاصد په خلهٔ نن دغه خبر غواړم

هر خبر په غم لړلې دَ پښتون دے
زهٔ اَبراش ورله خبر دَ اختر غواړم

❖ ❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

همراز

آتش زن یې هر انداز دے خود به سوزم
دَ اغیارو چې په راز دے خود به سوزم

ښکلے یې خاص دَ زړهٔ دَ پاسه لګي
داسې ښکلے تیرانداز دے خود به سوزم

هر یو راز مې خپره وي په بام دَ بره
داسې کس زما همراز دے خود به سوزم

زهٔ ابراش خټک ساده باده سړے یم
ښکلے یار مې دهوکه باز دے خود به سوزم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فولاد

لیدلے زۀ پـه غـم کښـې چـا پـه آه و پـه فریـاد یـم
دَ چـا درتـه ویلـي دي غاصـبه چـې ناښـاد یـم

پیکـر دَ غـټ همـت یـم حوصـله مـې پښـتنه ده
زمـا مخـې تـه مـۀ راځـه زۀ مـوم نـۀ یـم فـولاد یـم

دعـوىٰ کـه دَ دروغـو تـۀ زمـا دَ بربـادۍ کـړې
ښکاره یم پـه میـدان کښـې یـم له هغسـې ابـاد یـم

ممکنـه نـۀ ده دا چـې سـتا قـدغن تـه غاړه کیـږدم
زنځـیر دَ قـدغنونو مـې شـلولے دے ازاد یـم

صیاد به تـا ګڼـي سـتا چپلوسـیان خـو دا مـې واوره
چې ښکار کړې دَ صیاد اَبراش خټک هغه صـیاد یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخرے

دَ اغیـــارو دَ محفـــل نـــه رســـوا راغلـــه
چې خندل بـه یـې همـېش پـه ژړا راغلـه

مـا وې نـه ژاړې بـه نـه له زهٔ ژونـدې یـم
تهٔ چې راغلې په بدن کښې مې ساه راغلـه

یـم بخـرے پـه ایـرو کښـې له مـړ نـهٔ یـم
سره لمبــه بــه شــم کــه کلــه هــوا راغلــه

څـه طبیبـه سـتا دارو مـې پکـار نـهٔ دي
نـن زمـا دَ خـوږ زړګـي مسـیحا راغلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــر یــو زخــم بــه دَ زړهٔ زمــا اودهٔ شي
اوس پــه لاس کښــې دَ زخمونــو دوا راغلــه

دا چې ډک محفل کښې ما ته په خندا شــوه
لکـــه اوس دَ رقیبـــانو قضـــا راغلـــه

زهٔ ابراش به اوس دَ بـل چـا څـهٔ پـروا کـړم
دا چـې راغلــه لکــه ټــوله دنیــا راغلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېګونې شونډې

مــــدحوان چـــې ســـتا دَ حســــن او شـــباب يـــم
ځکــــه زۀ دَ ادب خــــان يمــــه نـــــواب يــــم

راتـــه هـــېڅ دي دَ بــــل چـــا مېګـــونې شـــونډې
هســـې مســـت دَ ســـتا دې شـــونډو پـــه شراب يـــم

مـــا پـــه خپلـــو زانـــو کېـــږده ښـــۀ مـــې ســـاز کـــه
اے نمر مخيـــه تـــه مُطـــرب يـــې زۀ ربـــاب يـــم

ځـــار قربـــان دې دَ ګـــلاب ګـــلاب ځـــوانۍ شـــم
نـــن يـــې يـــو نظـــر لیـــدلو تـــه بېتـــاب يـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــه مـــا ګرانـــه زمـــا ځانـــه بــــې لتانـــه
کــه ژونــدے یــم خــو دَ مــړو پــه حســاب یــم

لټــوه مــې اوس پــه تــورو تــورو شــپو کښــې
چــې تعبــیر یــې مونــدے نــۀ شي هغــه خــواب یــم

زۀ ابــراش پــه خپلــه مینــه کښــې صــادق یــم
خــدائے کــه تــوره زمــا ژبــه کــه کــذاب یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغجن

زورور یم خو دَ پاره دَ کمزوری یم
خواري غاړې کښې کومه تیره لوری یم

دَ شباب په نشه مست یمه زهٔ هسې
غمزاده په غم دَ کور او نهٔ دَ ګوری یم

مذبذب یمه نهٔ آلې یم نهٔ دورې
دَ مذهب په نام تور ټکی یمه توری یم

دروغجن یم تش په خلهٔ مې دهوکه نهٔ شې
که په تن مې سپین لباس دے په زړهٔ توری یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغــــه خلـــۀ مـــې کـــه ســـحر الله کـــه
ماښــام ډوبــه پـــه کاســـه وي شراب خــــور یـــم

ماتومـــــه تــــــنکي زړونـــــه دا مــــــې کار دې
پـــه زړۀ کلــک لکـــه دَ کاڼـــي پـــه خلـــۀ ســـپور یـــم

پـــه ظـــاهر دې مـــا ابـــراش چـــې خطـــا نـــۀ شـــي
زۀ ســـړے پـــه ســـپین لبـــاس کښـــې ســـړي خـــور یـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مينه

مینــې پــه درســت جهــان عیــان کړمــه زهٔ
هیــر بــه یــې خنګــه دا احســان کړمــه زهٔ

دَ لـــــواغر پـــــه خټکزینـــــه خـــــاوره
بیــا راژونــدے بــه خوشــحال خــان کړمــه زهٔ

دا مـــې پـــه زړهٔ کښـــې پښـــتنه مینـــه ده
چـــې دَ پښـــتون یـــې قـــدردان کړمـــه زهٔ

دا مـــې پـــه زړهٔ کښـــې دَبابـــا مینـــه ده
ذکــر چــې هــر وخــت دَ افغــان کړمــه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ لــــــــواغر دَ کاروان ســـــــتورے یمـــــــه
خیـــبره تـــا بـــه هـــم روښـــان کړمـــه زهٔ

دَ پښــــــتونخوا وران ویجـــــــاړ ګلشـــــــنه
پـــه خپـــل همـــت بـــه دې ودان کړمـــه زهٔ

چــې دَ پښــتو پــه معــنیٰ پــوي شــوم ابــراش
قســـم چـــې اوس یـــې مســـلمان کړمـــه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

پــه ټکنــه غرمــه کښــې پــه سرۀ نمــر وګرځېــده
حجــرې تــه پســې لاړه هــم بهــر وګرځېــده

عجبــه ده قیصــه پښــتون اکــثر ترېنــه پټېــږي
پښــتو دَ نــن پښــتون پســې اکــثر وګرځېــده

ګرځېږي سپورې څنې شـونډې وچـې ښـپې برښـډې
پښــتون یــې پیــدا نــۀ کــۀ لــر او بــر وګرځېــده

له هغسـې پراتـه ده دَ وحشـت پـه تـوره شـپه کښـې
هــر څــو کــه پــه لټــون دَ روڼ ســحر وګرځېــده

په شته پښتون کښې نشته ده پښتون چې وۀ یـې ویـنې
پښـــتو خـــواره فقـــیره در پـــه در وګرځېـــده

ګویا شوه ما ابـراش تـه ویـل یـې دغـه مـې مـنزل دے
پښــتو چــې پــه شــین غــر دَ لــواغر وګرځېــده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستړګې کـه دي سـتړګې خـوبس دا سـتړګې
ډېـــرې جانانـــه او دلربـــا ســـتړګې

غـــلا وکـــړي زمـــا نـــه دَ زړهٔ غـــلا وکـــړي
کلــه غــروې چــې تــهٔ پــه غــلا ســتړګې

ګرانـــه کـــه هـــر څـــوده شـــاعري اشـــنا
مـــا تـــه يـــې آســـانه کـــړي دَ ســـتا ســـتړګې

ژونـــد زمـــا او ســـتا چـــې پـــه نظـــر نـــهٔ شي
خـداے دې راپېــې نـهٔ کــړي دَ چـا سـتړګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورک مـې کـړه پـه ځـان کښـې پـه کاتـهٔ کاتـهٔ
ولـــې اړوې رانـــه بیـــا بیـــا ســـترګې

ځـیر ځـیر راتـه ګـوره چـې مـاړې شي نـن
ډېـــرې ورېې تـــږې دي زمـــا ســـترګې

مـــا اَبـــراش پـــه دې جهـــان و نـــهٔ لیـــدې
دغســـــې حســـــینې او زیبـــا ســـترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فن

بخت مې ښـهٔ وهٔ چې مـې داسـې سر پيدا کـهٔ
چې پـه شـعر کښـې يـې زمـا اثـر پيـدا کـهٔ

پــه رګ رګ کښــې دَ دې فــن شــوم وردننــه
ځکــه مــا دَشــاعرۍ ګــوهر پيــدا کــهٔ

څوک عمرونـه پسـې تېـر کـړي نـهٔ يـې مـومي
حــيراني ده چــې مــا داســې زرپيــدا کــهٔ

چــې مونــدهٔ شي هغــه درپــه ډېــره ګرانــه
مــا پــه ځــهٔ آســانه هغــه درپيــدا کــهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه زر چــې یــې حصــول پــه بوډاتــوب شي
مــا پــه ځــوانۍ ځــوانۍ هغــه زر پیــدا کــړ

کــه حــالات پــه بــره ځــي لکــه کــونتره
ورتــه مــا هــم عقــابي نظــر پیــدا کــړ

کــه حــالات کــړي دَ پلکونــو ګزارونــه
خــو مــاهم ورتــه ســندان ځیګــر پیــدا کــړ

اوس مــې خــوف نــهٔ دَ بــاران شــته نــهٔ دَ اَبــر
مــا اَبــراش دَ تــورې شــپې ســحرپیدا کــړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

کلــه خوشــحال بابــا او کلــه اجمــل خــان یمــه
پــه تخیــل کښــي چــې بــوډا وي هغــه ځــوان یمــه

نــۀ ځــوک غــلام ګــڼم او نــۀ دَ چــا خــاني منمــه
دَ خپلــې خــونې هــم غــلام یمــه هــم خــان یمــه

زۀ رهنمــا دَ یــوې ضــلعې او صــوبې نــۀ یــم
رهنمایــــې تــــه زۀ پیــــدا دَ کل جهــــان یمــــه

ماتــه پېغــور دَ یوســفزي او مهمنــد مــۀ راکــوه
خټک ضرور یــم خــو پــه اصــل کښــې افغــان یمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوسفزي دي که مهمند کـه بنـوځي او مـروت
دَ ټولــو ځــار شــمه دَ ټولــو نــه قربــان یمــه

کــه لــواغر ســتایم خیــبر هــم هیــرولے نــهٔ شــم
ځکــه چــې زهٔ دَ خپــل نیکــهٔ پــه پــل روان یمــه

په هر یو بیـت کښـې بـه افغـان فخـر افغـان یـادوم
ځکه چې زهٔ اَبـراش نمسـے دَ خوشـحال خـان یمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

وران به نهٔ شم هېڅکله که وران يې کړم
هر څو که آسان یمه خو ګران يې کړم

نهٔ دي دا زما دا دي دَ غېرو رنګ
دا چې په کوم رنګ باندې عیان يې کړم

ښه به دَ باطل په زمکه نهٔ لګي
ورِم به يې دَ ځان سره طوفان يې کړم

دي به هم سپرلے په برغو نهٔ وینې
زهٔ که يې تالا کړمه خزان يې کړم

کړم به يې رسوا په جهان دغسې
څهٔ رنګ چې رسوا په درست جهان يې کړم

ځان دي ما اَبراش ته چا ځان نهٔ ویل
دا دي دَ پښتو کمال چې ځان يې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفن

دا ېينــــا ســـترګې رڼـــدولے نـــۀ شـــم
دغســـې نـــور ژونـــد تېـــرولے نـــۀ شـــم

پـــه دې سرکـــشي سر مـــې څـــۀ وکړمـــه
وايـــي کـــټ ښـــۀ يـــم ټيټيـــدلے نـــۀ شـــم

پـــه سر کشـــۍ کښـــې يـــې پښـــتو پوشـــيده
څکـــه څـــۀ بنـــد ورتـــه تـــړلے نـــۀ شـــم

هغـــه چـــې هـــر پـــل زمـــا سر مـــاتوي
زۀ يـــې هـــم ګل پـــه سر ټـــومبلے نـــۀ شـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس بــهٔ کفـــن پــه سر تــړم ملګـــرو
بــس دې نــور اوښــکې څڅــولے نــهٔ شــم

زړهٔ مــې پښــتون پــه ډېــرو نــهٔ پــوهېږي
چــل ول دَ غېــر غونــدې کــولے نــهٔ شــم

اَبــراش پــه ښــهٔ او پــه بــد نــهٔ پــوهېږم
امــین پــه پټــو ســترګو ویلــے نــهٔ شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکرو خیال

کــــه مــــې اخلــــې امتحــــان
نــــو دا ګــــز دے دا میــــدان

یــــا ســــپوږمۍ دَ خوارلســــم
یــــا یــــم ســــتورے دَ آســــمان

هــــر یــــو شــــعر مــــې ننګیــــالے
دَ بابــــا پــــه پــــل روان

عجیبــــه زمــــا غــــزل
هــــم رقیــــب دې هــــم جانــــان

فکــــرو خیــــال مــــې دَ یــــو پــــیر
تــــن او مــــن مــــې دَ یــــو ځــــوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پښتون يم

مسلمان يـم ښـهٔ سـړے يـم چـې پښـتون يـم
کلــه ګل کلــه ازغـــے يــم چــې پښـــتون يـــم

که بـې ننګـه دے مغـل دے يـا فرنـګ دے
ننګيـــالے او توريـــالےيم چـــې پښـــتون يـــم

زيست روزګار کـه دَ دنيـا مـې پـه پښـتو شي
په عقـبیٰ کښـې بريـالے يـم چـې پښـتون يـم

درد و غــم بــه مــې پــه هيچـا پيــرزو نــهٔ شي
دَ دردمند دَ زړګي سوے يم چـې پښـتون يـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــــه قیصـــه دَ محبـــت او ســــړیتوب وي
یـا لــوګېرم ســپیلنی یــم چــې پښــتون یــم

کـــــه دَ پـــــت او دَ عـــــزت خــــبره راشي
سره لمبـه یـم او لـوګی یـم چـې پښـتون یـم

لېونتــوب بــه دې خپــل هېــر شي لېونیـــه
اَبــراش هســې لېــونی یــم چــې پښــتون یــم

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

رموز

څـــهٔ يـــې حســـن څـــهٔ شـــباب
لاجـــــــواب دے لا جـــــــواب

هـــــم ټپــــــه ده هـــــم غـــــزل
هـــــم مطـــرب دے هـــــم ربــــاب

پـــه يـــو ځـــاے پکښـــې موجـــود
هـــــم ســــکون هـــــم اضـــــطراب

پکښـــــې ډيـــــر بــــه شي لاهــــو
ســـــــمندر دے يــــــا دريــــــاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ هـــــر تــــــن دَ مــــــن ســــوال
دَ هــــر کـــس دَ ســــوال جـــواب

عجیبــــــــه یــــــې دي رمـــــــوز
هـــــم غــــلام دے هـــــم نــــواب

انقـــــــــــلاب دے انقـــــــــــلاب
دَ اَبــــــراش خټــــــک کتـــــاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت

پــت زمــا عــزت زمــا الفــت زمــا
ګـران پـه مـا دَ ځانـه خـوږ ملـت زمـا

وران شــه ودان مــۀ شــه دَ هغــو جنــت
څـوک چـې ورانـوي دغـه جنـت زمـا

لرې کړه دَ روڼ مخ نـۀ یـې شـپه دَ غـم
یـه ربـه پـوره کـړه دا حســرت زمــا

یـو ځـل مـې دَ زړۀ پـه سـترګو وګـوره
تـا تـه بـه ښـکاره شي صـداقت زمـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې کړې قیصې دَ مایوسۍ راته
تا لیدلے نۀ دي جوړ همت زما

کړم چې ایاري دَګل دَ زړۀ په خون
دغه ده جذبه دَ حریت زما

بې له دۀ یم زۀ اَبراش یو خوار فقیر
دغه دے جاګیر او ملکیت زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمندر

زړۀ یمـــه ځیګـــر یمـــه دَ فکـــروفن
زۀ یـــو ســـمندر یمـــه دَ فکـــروفن

تـــل ویـــنم دَ شـــعر و غـــزل تـــل ویـــنم
داســـې یـــو نظـــر یمـــه دَ فکـــروفن

تـا تـه کـه دَ مـچ وزر یـا خـس ښـکارم
زۀ یـــو درون شـــجر یمـــه دَ فکـــروفن

تنـــده بـــه دَ فـــن دَ تـــږي ماتـــه کـــړم
زۀ حـــوض کـــوثر یمـــه دَ فکـــروفن

پـټ شي دَ فلـک سـتوري چـې مـا ویـني
نمـــر یـــم هســـې نمـــر یمـــه دَ فکـــروفن

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـا تــه بــه ګیلــټ او یــا بــه ســپین ښــکارم
زر یمــــــه سرۀ زر یمــــــه دَ فکــــــروفن

خــدایــ دې تــا یینــا کــه چــې مــې ووینــې
زۀ یـــــو روڼ ســــحر یمـــــه دَ فکــــروفن

زۀ دې کــه تــر غــوږ شــومه اوتــر بــه شــې
زۀ هغــــــه خـــــبر یمـــــه دَ فکــــروفن

سر کـه خـوري خـو سر وي پـه مـنزل پسـې
زۀ یـــــو داســــــې سر یمـــــه دَ فکــــروفن

ستا په سـپک نظـر کنبـې بـه زۀ سـپک یمـه
زۀ اَبـــراش شـــین غـــر یمـــه دَ فکــــروفن

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــا کــه دَ بڼــو څــوکې تېــرې کړلــې
مــا هــم ورتــه ځــوانې حوصــلې کړلــې

تــا کــه ارادې دَ مینــې ختمــې کــړې
مــا ورتــه محکمــې ارادې کړلــې

دا بــه شي سرخــي دَ ســتا دَ سرو شــونډو
تــا کــه مــې پــه خــون منګلــې سرې کړلــې

بــې مقصــده نــهٔ شي کېــدے دا ســترګې
بیــا دې چــې زمــا پــه لــور کــږې کړلــې

هســې دې خطــا پــه لوســو پوســو شــوم
هســې دَ دروغــو دې وعــدې کړلــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــاتې دې نــهٔ یــا او نــهٔ صــبا یېګــا
ختمــې دې بــس تــولې بهــانې کړلــې

زهٔ دَ روڼ ســـحر پــه طمــع پایمــه
تاکــه مــې پــه ژونــد تیــارې خــوارې کړلــې

نــن دې چــې لونــدو زلفــو له څنــډ ورکـهٔ
یــا مــې دې پــه زړهٔ کښــې زلزلــې کړلــې

یــا دې چــې رانېــغ کــړل پښــتانهٔ بانــهٔ
ختمــې مــې دې تــولې وسوســې کړلــې

زهٔ اَبــراش ډاډه وم پــه راتلــو دَ ســتا
څکــه درتــه مــا نــن اشــارې کړلــې

❁ ❖ ❄ ✿ ❁ ❖ ❄ ✿ ❁ ❖ ❄ ✿ ❁

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَسروولی

دَ غیـــر پـــه خـــاوره ابـــادې جـــوړوې
پـــه خپلـــه خـــاوره بربـــادې جـــوړوې

هـــره قیصـــه دې دَ مســـتۍ نخښـــه ده
څـــۀ له بهـــانې دَ بـــې وســـۍ جـــوړوې

خپلـــه پښـــتو دې ســـپورې څښـــې ژاړې
تـــۀ نـــورو ژبـــو له کمڅـــۍ جـــوړوې

ویـــل دَ پښـــتو نـــاوې نـــن مـــا اَبـــراش تـــه
مـــا له بـــه تـــه دَسرو ولـــۍ جـــوړوې

❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحال خان

فرنـــګ کـــونتره دَ هـــوا وګنـــه
تــهٔ عقابـــي ورتـــه نظـــر جـــوړ کـــه

بیـا چـې پـه زړهٔ شي خوشـحال خـان دَ مغـل
له ځانـــه داســـې بهـــادر جـــوړ کـــه

چـې دَ خوشـحال شـمله پـرې فخـر وکـړي
پښـــتو نـــه سر دې داســـې سر جوړ کـــه

چـې دَ فرنـګ دَ ظلـم شـپې ختمـې شي
تـورې له شرنـګ ورکـه سـحر جـوړ کـه

دواړه دي ســـتا دَ محبـــت پـــه طمـــع
قلـــم جانـــان خنجـــردلبر جـــوړ کـــه

❀❀❀❀❀❀❀❀

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا چـــې ســـتادَ زنـــې پـــه سر زخـــه ده
خوښـــه مـــې ده بـــې حـــده مـــې خوښـــه ده

ښخ لکه چې خس شي دَ چا سـترګو کښـې
دغســـې زمـــا پـــه زړهٔ کښـــې ښـــخه ده

ســـتا دَ فـــراق اور کـــړم زهٔ لمبـــه لمبـــه
ځکـــه خـــو ســـینه دَ رقیـــب یخـــه ده

ســتا نــه مــې خفګــان نشــته خفــه مــهٔ شي
خـــواره دَ ازل نـــــه زمـــــا برخـــــه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دَ ژوند کتاب کښې زما نوم چې ؤ
تا ترینه اوښکلې هغه پخه ده

زړۀ دې فولاد نۀ دې آخر مات به شي
وشولې مودې چې ستا په نخښه ده

ما ابراش ختټک ته آفت نۀ ښکاري
هر هغه آفت چې ستا له مخه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم لېونـــي زلمـــي

تــهٔ مـــې یـــې هـــر خـــهٔ وطنـــه یـــم پـــه تـــا قربـــان
دغـــــــه ده دعا زمــــــا اوســـــــې تــــــل ودان

عهد چې یـو ځـل وکـړي پـه شـا بیـا کلـه ځـي پښـتون
ستا په ننګ ناموس بانـدې بـه خپـل سر ورکـوي پښـتون
مخکښـې یـې ګټلـې یـې هـم بیـا بـه دې ګټـي پښـتون
کـــړي بـــه ســـتا دښـــمن پـــه وینـــو ســـور دَ کل جهـــان
دغـــــــه ده دعا زمــــــا اوســـــــې تــــــل ودان

مـــونږ یـــو لېـــوني زلمـــي مـــونږ یـــو توریالـــي زلمـــي
هـــم یـــو ګلالـــي زلمـــي هـــم ازغـــي ازغـــي زلمـــي
هـــم دَ شرافـــت قایـــل هـــم یـــو لېونـــي زلمـــي
مـــونږ یـــو ننګیـــالي زلمـــي پـــه شـــان دَ خوشـــحال خـــان
دغـــــــه ده دعا زمــــــا اوســـــــې تــــــل ودان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے دَ وطــن خــاورې ســتا دښــمن دې هــم دښــمن زمــا
تــا بانــدې قربــان، قربــان کــړم تــن او مــن زمــا
هــر مــدام تیــار یمــه پــه سر اینښــې کفــن زمــا
زهٔ دَ خپــل بابــا پــه شــان ولاړ یــم پــه میــدان
دغــــه ده دعا زمــــا اوســــې تــــل ودان

ســترګې عقابــې لــرو، زړونــه دَ زمــرې لــرو
عقــل دَ بابــا پــه شــا ن تــوره ابــدالي لــرو
بــل دَ تــاریخ پــاڼې هــم مــونږه زرزاري لــرو
تــا بــه جــوړ وطنــه مــونږ جنــت نشــان
دغــــه ده دعا زمــــا اوســــې تــــل ودان

تــهٔ دَ خوشــحال خــان وطــن هــم دَ باچــا خــان وطــن
تــهٔ دَ ابــدالي وطــن هــم دَ ایمــل خــان وطــن
تــهٔ جانــان جانــان وطــن تــهٔ یــې زمــا ځــان وطــن
تــهٔ دې مــا اَبــراش ختہــک مــذهب او تــهٔ ایمــان
دغــــه ده دعا زمــــا اوســــې تــــل ودان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتونخوا

لاســـونه پورتـــه کــړئ دَ پـــاره دَ دعا ملګـــرو
خدائے مـو دې تـل ساتــي اباده پښـتونخوا ملګـرو

خدائے دې دې سیمې ته یو داسې لوے مقام ورکړي
داســې چــې نـهٔ وي بلــه ســیمه پــه دنیــا ملګــرو

پــه دغــه ســیمه کښــې اوســیږي ننګیــالي پښــتانهٔ
چې دَ هر چا پــه خلـهٔ وي بـس دغــه وینــا ملګـرو

په پښتونخوا که خـدائے راخـور کړلـو دَ امـن څـادر
ورانـــه دنیـــا بـــه بیـــا ودانـــه شي زمـــا ملګـــرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ زورورو زور دې کـــم شي دَ جـــابرو جـــبر
ظلـم زيـاتے چـې پـه نـادار وۀ نـۀ شي ييـا ملګـرو

راځـئ پـه جمـع چـې نـن دغسـې دعا وغـواړو
دَبـــد نظـــرو مـــو دې اوســـاتي مـــولیٰ ملګـــرو

دَ پښـتونخوا سـيمه دې وخانـدي خوشـحاله دې شي
دې مـــا اَبـــراش پـــه زړۀ ده دغـــه تمنـــا ملګـــرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې په تپه مې يکه زار نهٔ کوي
خواص خمسه به يې کار نهٔ کوي

په خلهٔ يې ګفت لکه ګونګے اونهٔ کهٔ
اوتراوتر ګوري ګفتار نهٔ کوي

خلهٔ دَ مالدار ده چې درانهٔ ويل کا
درانهٔ ويل خلهٔ دَ نادار نهٔ کوي

دَ چا چې کار وي هم هغه له ښايي
څوک دې غرض دَ بل په کار نهٔ کوي

هر هغه کس چې دَ خواص خاوند وي
زما دَ فن نه به انکار نهٔ کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیل

(په خصوصي فرمایش دَ نورالحسن)

څو به په لوري دَ خیبر جانانه زما
وایو به ښهٔ پکښې چکر جانانه زما

دَ ادیانو ښکلې ښار نوښار ته به ځو
دَ خوشحال خان بابا مزار، مزار ته به ځو

بیا به راځو په پېښور جانانه زما
وایو به ښهٔ پکښې چکر جانانه زما

دَ خړ خیبر هغه دنګ غرونه ګورو به یې
دَ ننګیالو دَ خون رنګونه ګورو به یې

ښهٔ په ډک زړهٔ په ډک نظر جانانه زما
وایو به ښهٔ پکښې چکر جانانه زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوهاټ به ګورو هم حسینې جتې ته به ځو
دَ ډانډ فقیر غمګین بابا روضې ته به ځو

ګورو به هم دَ سویري غر جانانه زما
وایو به نهٔ پکښې چکر جانانه زما

دَ شوترې به خامخا کوو سېلونه
هلته هم ډېر دي دَ لیدو ښایسته ځایونه

خاص کر شین غر دَ لواغر جانانه زما
وایو به نهٔ پکښې چکر جانانه زما

دَ ښایسته کرک نه پس دَ بنو ښار دے
دَ غازي سیال صاحب دا ښار څهٔ مزیدار دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخــتر یـــې هریــو مزدیګـــر جانانـــه زمـــا
وایــو بــه ښــهٔ پکښـــې چکــر جانانــه زمــا

واپس به بیا راشــو کــرک تــه دمــه بــه وکـړې
دې ما ابراش خټک په کلي کښې شپه به وکړې

کــور تــه بــه لاړ شــې بیــا ســحر جانانــه زمــا
وایــو بــه ښــهٔ پکښـــې چکــر جانانــه زمــا

(ډانډ فقیر او غمګین بابا دَ دؤو بزرګانو نومونه دي چې
په جته اسماعیل خېل کښې دي او دَ سویري غر دَ جته
اسماعیل خېلو دَ یو غر نوم دے)

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖ ❖ ❖
❖ ❖ ❖
❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

کافر

کــه دانــا یــې هــر دم فکــر دَ عقبــا کــه
ادنٰی ځــــۀ له دلتـــه پـــایې ځـــان اعلٰی کـــه

جـوړ کافـر شـه ادم زاد چـې رسـوا نـۀ کـړې
خدائے هغه کاندي رسـوا چـې بـل رسـوا کـه

هر یو کـس بـه روڼ سـحر درتـه ښـکاره شي
تـــۀ خچنـــه آئینـــه دَ زړۀ صـــفا کـــه

اول تـــول وکـــه دَ ځـــان پـــه خپلـــه تلـــه
تـول دَ بـل پـه خپلـه تلـه بانـدې بیـا کـه

خدائے دې نۀ که چې بیرون مـې شي له فکـر
هغـه څـوک چـې هـر مـدام فکـر زمـا کـه

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دَنور محمد ملنګ دَشعري مسودې دَ ورکېدو په حقله یو څو شعرونه)

ځوانه جذبه غټه حوصله وه پـه سـاعت کنبـې لاړه
ستا دَ ټول عمـر سرمایـه وه پـه سـاعت کنبـې لاړه

پکښـــې سُرونـــه هـــم آهونـــه اباســـین فکرونـــه
دَښـــو لفظونـــو خزانـــه وه پـــه ســـاعت کنبـــې لاړه

ســـتا شخصـــیت او لوړقامـــت یـــې عـــکاسي کـــوله
لکه شین غر هسې درانه وه پـه سـاعت کنبـې لاړه

دَ نزاکـــت او دَ جـــدت نـــوي رنګونـــه پکښـــې
دَ ښایســـتونو مجموعـــه وه پـــه ســـاعت کنبـــې لاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا دَ شـــعري مســـودې دَ ورکېـــدلو قیصـــه
لکه بـیخي چـې افسـانه وه پـه سـاعت کښـې لاړه

ستا شاعري په دې بې کېفه بې سروره ژوند کښـې
دَ کېف نـه ډکـه پیمانـه وه پـه سـاعت کښـې لاړه

ملنګــه بــې شــکه دَ ســتا وه مګــر ســتا شــاعري
دَ هر پښتون دَ سر شـمله وه پـه سـاعت کښـې لاړه

دې ما اَبراش ختټک دَ ژوند په تکه توره شپه کښـې
دا دَ امیـــد بلـــه ډېـــوه وه پـــه ســـاعت کښـــې لاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شړپه شړوپ

دَ بـــې عقلـــه عقـــل منـــد توبـــه توبـــه
نصـــیحت اوري نـــهٔ پنـــد توبـــه توبـــه

دَ قینچـې غونـدې پـه هـر ځـاے کښـې چلیـږي
خُلـــهٔ بـــه نـــهٔ کـــړي دَ دهٔ بنـــد توبـــه توبـــه

کړپـه کـړوپ پـه شـړپه شـړوپ بـه دې پـاګل کـه
چـــې پـــه څـــهٔ هـــم وهي شـــوخند توبـــه توبـــه

وازه خلهٔ به وي هـر ځـاے کښـې چـپ بـه نـهٔ شي
کـــه یـــې وټـــوکے هـــر چنـــد توبـــه توبـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قنـد تـه ګنـد او ګنـد تـه قنـد وایـــي بـې عقــل
خـــوري بـــه ګنـــد لکـــه دَ قنـــد توبـــه توبـــه

یــو چــې وخــوري خاځخــا ورپســـې بــل خــوري
پـــه خپـــل ګنـــد پســـې ســـوګند توبـــه توبـــه

زهٔ ابـــراش تـــر دې ســـپیمو یمـــه راغلـــې
یـــم پـــېښ شـــوې پـــه ځـــهٔ ګنـــد توبـــه توبـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم مور

شنه لوخړه یيا فضا شوه
شور و غُل شو واویلا شوه

توره شپه توره بلا شوه
اچانک پکښې برېښنا شوه

دا برېښنا وه دَ بمونو
غورځېدل چې دَ جازونو

پورته یيا دَ اور لمبې شوې
دَ اسمان لمنې سرې شوې

سوزېدل خړ خړ کورونه
په هر لور شول فریادونه

ماشومان په سرو لمبو کښې
سرۀ ګلان په سرو لمبو کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــو ویـــل چـــې بابـــا جانـــه
چرتـــه لاړې پـــه مـــا ګرانـــه

بـــل ویـــل چـــې خـــوږې مـــورې
یـــــه زمـــــا دَ زړۀ ټکـــــورې

دا اورونـــه رانـــه مـــړۀ کـــه
مـــا پـــه غېـــږه کښـــې اودۀ کـــه

اســـــتوګن چـــــې دَ نـــــیران دے
دا بچـــــے دَ یـــــو افغـــــان دے

افغـــان یـــا هـــم پـــه ګـــډا یـــم
خـــۀ بـــې غمـــه بـــې پـــروا یـــم

چـــې دَ هـــر چـــا دَ خنـــدا یـــم
دا بچـــــے دَ پښـــــتونخوا یـــــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند دې ما اَبراش سور اور دے
راته کور لکه دَ ګور دے

په غورځونو کښې مې شور دے
دغه شور دَ یوې مور دے

دغه مور دَ یو افغان ده
یک یوازې په میدان ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

عجیبــه زمـا فطـرت دے عجیبــه غونـدې پښــتون یــم
دَ پښــتو نــه مــې نفـرت دے عجیبــه غونـدې پښــتون یــم

پــه پښــتو چــې کـړي خـبرې دَ هغـو سره پــه جنـګ یــم
دَ پښـــتو رنګــین غــزل دَ اورېــدو سره پـــه جنـــګ یـــم

دروغ نــه دا حقیقــت دے عجیبــه غونـدې پښــتون یــم
دَ پښــتو نــه مــې نفـرت دې عجیبــه غونـدې پښــتون یــم

دَ اغیــارو رنــګ کښــې رنــګ یــم دَ پښــتو نــه نــا خــبره
ډېـــره ښـــه راپانـــدې لګـــي دَ انـــډیا هـــره ســـندره

دا مې ننګ دا مې غېرت دے عجیبه غونـدې پښــتون یــم
دَ پښــتو نــه مــې نفـرت دې عجیبــه غونـدې پښــتون یــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکــــه تـــن چـــې بـــې له سره بـــې معنـــې
داســـــې زۀ بـــــې له دلـــــبره بـــــې معنـــــې

تـــذکره ســـتا دَ جمـــال چـــې پکښـــې نـــۀ وي
هـــــم تپــــه او هــــم ســــندره بــــې معنــــې

چـې پـه مـوتي کښـې دَ بـل وي دَ سـتا نـۀ وي
دَ ســــــــرو زرو ملغلـــــــره بـــــــې معنـــــــې

دَ اخلاص خونـد و خوږلـت چـې پکښـې نـۀ وي
ســتا پــه ستونـــي کښـــې شـــکره بـــې معنـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په لاس کښې یې موتی دَ توري نهٔ وي
که اغوستې یې وي زغره بې معنې

چې په زور او زر کښې سم ورسره نهٔ وي
داسې سر سره ډغره بې معنې

نهٔ څوکۍ او نهٔ سرهٔ زر لري دا ځکه
دَ اَبراش هره خبره بې معنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَبقا ژوند

تــــهٔ دَ ســــوزېدو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ
زهٔ دَ الوتــــو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

تــــهٔ لکــــه دَ بــــت ولاړ ولاړ بــــه وې
زهٔ پــــه وړانــــدې تلــــو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

زهٔ دَ بقــــا ژونــــد دَ ورکېــــدو نــــهٔ يــــم
تــــهٔ دَ ورکېــــدو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

اے حاسده دلتــه کښې هــم هلتــه کښې
تــــهٔ دَ سرو لمبــــو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

زهٔ ابــــراش دَ بــــل پــــه ښــــادۍ ښــــاد يمــــه
تــــهٔ دَ ژړېــــدو دَ پــــاره ســــوزه تــــهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیر و شر

شر د جهالــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو
جهــل دَ ظلمــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو

شر د ســـپېکدلو نـــوم، شر دِ ټیټېـــدلو نـــوم
شر دَ لـــوړو تنـــدو نـــوم، شر دَ کړېـــدلو نـــوم
یـــا دَ ورانېـــدلو نـــوم یـــا دَ ورانولـــو نـــوم
شر دَ ژړېـــدلو نـــوم او شر دَ ورکېـــدلو نـــوم

شر دَ ذلالــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو
شر دَ جهالــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو

شر دَ مُــلا جــان تحفــه یــا دَ کــډ وړ خــان تحفــه
شر مــونږ له راکــړي شــهٔ! کونــډې یتیمــان تحفــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــا دَ ســتا دَ سر تحفــه یــا زمــا دَ ځــان تحفــه
مــرګ له یـــې ورکــړي دي ګل ګل ماشــومان تحفــه

شر دَ هلاکــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو
شر دَ جهالـــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو

ننــګ زمــونږ او جنــګ زمــونږ علــم تــه اړتیــا لــري
تــوپ زمــونږ تُفنــګ زمــونږ علــم تــه اړتیــا لــري
دا دَ تــورې شرنــګ زمــونږ علــم تــه اړتیــا لــري
دغــه وطــن رنــګ زمــونږ علــم تــه اړتیــا لــري

علــم دَ حکمــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو
شر دَ جهالـــت نښــخه شر بــه نــوره نــهٔ کــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زمــــونږ دَ رب پېغـــام، یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب
دا مـــو دَ مـــذهب پیغـــام یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب
دا دَ هـــر منصـــب پیغـــام یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب
دغـــه دَ مطلـــب پیغـــام یـــو قلـــم او یـــو کتـــاب

دا دَ عمـــارت نبنـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
شر دَ جهالـــت نبنـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

خېـر کنبـې دَ کاګُل سـوري لانـدې یـخ بادونـه دي
خېر کنبې دَ بنګړو شرنګـا خېـر کنبـې ګودرونـه دي
خېر کنبې خوشبوئی خورې خېر کنبې سرهٔ ګلونه دي
خېر کنبې دَ جانان تر خنګ رنګ رنـګ محفلونـه دي

خېـــر دَ محبـــت نبنـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
شر دَ جهالـــت نبنـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خېـــر دَ پرمختـــګ نامـــه، خېـــر دَ خوشـــحالۍ نامـــه
خېـــر دَ اننګـــو سرخي خېـــر دَ رنګينـــۍ نامـــه
يـــا دَ ښـــاپيري نامـــه يـــا دَ ښـــاپېرۍ نامـــه
وايمـــه ابـــراش خټـــک خېـــر دَ ودانـــۍ نامـــه

خېـــر دے دَ زينـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو
شر دَ جهالـــت نښـــخه شر بـــه نـــوره نـــهٔ کـــوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خپل همت وژاړم که دا ستړي سفر وژاړم
که نه دَ کلي نه ورک شوې خپل دلبر وژاړم

په هره خونه او کوڅه او په در اوور وریږي
کومه کوڅه او خونه وژاړم، کوم در وژاړم

وزیرستان وانهٔ وژاړم که دا زړهٔ پېښور
لغمان وژاړم که هلمندکه هشنغر وژاړم

تهٔ دَ بارودو ګردو روند کړې زهٔ دې هم نهٔ وینم
ستا سترګې وژاړم که دغه خپل نظر وژاړم

جرأت به غواړي تش په دې باندې به کار وهٔ نهٔ شي
په ځای دَ اوښکو که دَ وینو سمندر وژاړم

ابراش په دوه ځایه مېن یم اخر څهٔ وکړمه
هلته کابل او که نه دلته پېښور وژاړم

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library